The Journal of
The Thanjavur Maharaja Serfoji's
SARASVATI MAHAL LIBRARY
AND RESEARCH CENTRE

A.D. 2013 Vol. LIV ₹.50.00

The Journal of

THE THANJAVUR MAHARAJA SERFOJI'S SARASVATI MAHAL LIBRARY & RESEARCH CENTRE

Vol. LIV

Published by

K. BASKARAN, I. A. S.,
District Collector and Director,
Sarasvati Mahal Library, Thanjavur.

THE SARASVATI MAHAL LIBRARY

&

RESEARCH CENTRE

THANJAVUR - 613 009

ANNUAL SUBSCRIPTION Rs. 50-00

A. D. 2013.

The Journal of
The Thanjavur Maharaja Serfoji's
SARASVATI MAHAL LIBRARY
&
RESEARCH CENTRE

Vol. LIV A. D. 2013 Saka 1935 No. 1 - 4

முகவுரை

நம் நூலகத்திலிருந்து ஆண்டுதோறும் பருவஇதழ் வெளியிடப்பட்டு வருகின்றது. இந்த ஆண்டு இந்நூலகத்தில் உள்ள தமிழ், வடமொழி, தெலுங்கு, மராத்தி மொழிப்பண்டிதர்களாலும், நூலகராலும் சிறந்த கட்டுரைகள் படைக்கப்பெற்று அவைகள் இவ்விதழில் வெளியிடப்படுகிறது.

அவ்வரிசையில் வெளிவருகின்ற 54வது பருவஇதழ் சிறப்பான கட்டுரைகளைத் தாங்கி நிற்கிறது. இதில் இடம் பெற்றுள்ள அனைத்து கட்டுரைகளும் சிறந்த ஆய்வுக் கட்டுரைகளாக உள்ளன.

நூலகர் நிலை II மற்றும் நூலகர் நிலை I (பொ.) முனைவர் எஸ். சுதர்ஷன் அவர்கள் ஸ்ரீவிஷ்ணு நித்யார்சனா ஸங்க்ரஹம் என்னும் சிறந்த கட்டுரை படைத்துள்ளார். இக்கட்டுரையில் திருமால் வழிபாடு குறித்தும் திருமாலுக்கு அமுது செய்விக்க தகுந்த சமஸ்கிருத சொற்களுக்கு விளக்கம் அளிக்கும் வகையில் அதற்கான தமிழ்ச் சொற்களும் அமைய சிறப்பாக எழுதியுள்ளார்.

நூலக சமஸ்கிருதப் பண்டிதர் முனைவர் ஆ. வீரராகவன் அவர்கள் கர்ணபாரம் ஒரு கண்ணோட்டம் என்னும் ஆய்வுக் கட்டுரையினைப் படைத்துள்ளார். கி. மு. 4 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பாஸகவி இயற்றிய நூலிலிருந்து சமஸ்கிருத நாடகத்தோற்றம், நாடக தர்மம் போன்ற செய்திகளைத் தொகுத்து எழுதியுள்ளார்.

நூலக தமிழ்ப் பண்டிதர் திரு. மணி. மாறன் அவர்கள் விநாயகர் அகவல் பதிப்பில் காணப்படும் மாறுபாடு என்னும் தலைப்பில் நூலகத்திலுள்ள விநாயகர் அகவல் மூலச்சுவடியினை ஒப்பு நோக்கி, பழைய பதிப்புகளில் விடுபட்டிருந்த நான்கு வரிகளைச் சேர்த்து இக்கட்டுரையினைப் படைத்துள்ளார். கிட்டதட்ட முதல் பதிப்பு வெளிவந்து 150 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு விடுபட்ட பாடல் வரிகள் இதில் சேர்க்கப்பட்டு வெளிவருவது சிறப்பாகும்.

நூலக சமஸ்கிருதப் பண்டிதர் திருமதி. எல். அனிதா அவர்கள் சம்ஸ்கிருத பத்திரிகைகளின் வரலாறு என்னும் தலைப்பில், பத்திரிகைகளின் வரலாறு பற்றிய செய்திகளை சிறப்பாக தொகுத்து எழுதியுள்ளார்.

நூலக தெலுங்கு பண்டிதர் திரு. டி. ரவி அவர்கள் கேதாரீஸ்வர விரதம் என்னும் தலைப்பில் கேதாரீஸ்வர விரதம் பற்றியும் மற்றும் அதன் பலன்கள் குறித்தும் சிறப்பாக தொகுத்து எழுதியுள்ளார்.

நூலக மராத்தி பண்டிதர் திரு. உஸ்மத் ராய்பான் கெடம் அவர்கள், Maratha Empire, Culture & Lifestyle in Thanjavur என்னும் தலைப்பில் தஞ்சை மராட்டிய மன்னர்கள் பற்றியும் அவர்களுடைய கலாச்சாரம், வாழ்வியல் முறைகள் குறித்தும் மராத்தி மொழியில் கட்டுரை எழுதியுள்ளார். இக்கட்டுரைக்கு ஆங்கிலத்திலும் விளக்கம் அளிக்கப்பட்டு சிறப்பாக அமைந்துள்ளது.

இவ்வெளியீடு இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கு சிறந்த விருந்தாக அமையும் என நம்புகிறேன். இவ்விதழ் நன்முறையில் வெளிவர ஆவன செய்த நூலக நிருவாக அலுவலர் (பொ.) திரு. க. பாலகிஷ்ணன் அவர்களுக்கும், நூலகர் மற்றும் மொழித்துறை பண்டிதர்கள், கணினி அச்சுப்பிரிவுப் பணியாளர்கள் ஆகிய அனைவருக்கும் என் பாராட்டுக்கள். இவ்விதழினை அறிஞர்களும், ஆய்வாளர்களும், ஆர்வலர்களும் படித்துப் பயன்பெற வேண்டுகிறேன்.

கா. பாஸ்கரன், இ. ஆ. ப.,
மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் மற்றும்
இயக்குநர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம்.

தஞ்சாவூர்
1-4-2013

AN APPEAL

Manuscripts on Palmleaf or Paper of the ancient works of the wise men of the past, are the great treasures, solely inherited by the Nation and it is the moral obligation of persons who possess them to preserve them safely for the future generations of mankind.

Probably you have some of these in your possession or you know friends or neighbours who possess them. You can make a great contribution to the cause of the preservation not only of our National Culture but also to the Culture of Humanity as a whole by arranging to present such manuscripts to the famous T. M. S. S. M. Library, Thanjavur.

The Manuscripts so presented will be accepted and acknowledged with pleasure and gratitude by the authorities of the Library, preserved with meticulous care and made available to successive generations of readers and scholars for study and research. The hitherto unpublished works found among them, will be printed and published in due course, as facilities occur, with the expression of the Library's gratitude for your gift.

The great Scholar King of Tanjore, **Rajah Serfoji,** has attained immortal fame by dedicating enormous time and wealth to the expansion and firm establishment of this world famous **"Sarasvati Mahal Library".** It is open to you to share the honour of Serfoji, in your own measure by contributing your manuscripts to the great institution built by him.

This great Honour is beckoning to you to accept it. Will you hasten to take it up? The Library waits for your answer.

DISTRICT COLLECTOR AND DIRECTOR
Sarasvati Mahal Library & Research Centre,
Thanjavur.

FORM - IV

(See Rule 8)

1.	Place of Publication	Thanjavur
2.	Periodicity of its Publication	Four issues a year
3.	Printer's Name	T. M. S. S. M. Library & Research Centre Thanjavur - 613 009
	Nationality	Indian
	Address	T. M. S. S. M. Library & Research Centre Thanjavur - 613 009
4.	Publisher's Name	K. BASKARAN, I. A. S., District Collector and Director, T. M. S. S. M. Library & Research Centre, Thanjavur - 613 009
	Nationality	Indian
	Address	Thanjavur Maharaja Serfoji's Sarasvati Mahal Library & Research Centre Thanjavur - 613 009
5.	Editor's Name	K. Balakrishnan
	Nationality	Indian
	Address	K. Balakrishnan, Administrative Officer (i/c), T. M. S. S. M. Library & Research Centre, Thanjavur - 613 009
6.	Name and Address of Individual who owns the newspaper and partners or shareholders holding more than one percent of the total capital.	T. M. S. S. M. Library & Research Centre Thanjavur - 613 009

I, K. BASKARAN, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

K. BASKARAN, I. A. S.,
District Collector and Director,
Sarasvati Mahal Library & Research Centre,
Thanjavur - 613 009

Date : 1-4-2013

பொருளடக்கம்

பக்கம்

ஸ்ரீ விஷ்ணு நித்யார்சனா ஸங்க்ரஹம் **1 - 20**
முனைவர் எஸ். சுதர்ஷன்,
நூலகர் நிலை II
நூலகர் நிலை I i/c.

கர்ணபாரம் ஒரு கண்ணோட்டம் **1 - 6**
முனைவர் ஆ. வீரராகவன்
சமஸ்கிருத பண்டிதர்

விநாயகர் அகவல் பதிப்பில் காணப்படும் மாறுபாடு **1 - 12**
திரு. மணி. மாறன்
தமிழ்ப் பண்டிதர்

சம்ஸ்கிருத பத்திரிகைகளின் வரலாறு **1 - 6**
திருமதி எல். அனிதா
சமஸ்கிருத பண்டிதர்

கேதாரீஸ்வர விரதம் **1 - 6**
திரு. டி. இரவி
தெலுங்கு பண்டிதர்

Maratha Empire, Culture & Lifestyle in Thanjavur **1 - 22**
Usmad Raybhan Gedam
Marathi Pandit

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமத்விகநஸமஹாகுரவே நம:

ஸ்ரீ விஷ்ணு நித்யார்சனா ஸங்க்ரஹம்

Dr. S. சுதர்ஷன், M.A.,B.Lit.,M.L.I.S.,Ph.D
நூலகர் -II, மற்றும் நூலகர்-I (பொ.)
சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.

அர்ச்சக: நித்யகர்மாணி ச க்ருத்வா - அர்ச்சகர் தினமும் செய்து கொள்ள வேண்டிய அனுஷ்டானங்களை முடித்து, பன்னிரண்டு திருமண்காப்புகளை அணிந்து கொண்டு "பத்மாக்ஷ துளசீ தாமானி தாரயன்" - பத்மாக்ஷ/தாமரை மணி மாலை, துளசி மணி மாலை போன்ற பவித்ரமான மாலைகளை அணிந்துகொண்டு "ப்ரதத்விஷ்ணு:, அதோ தேவா" எனத் தொடங்கும் மந்த்ரங்களால் ஸ்ரீவிஷ்ணு ஆலயத்தை ப்ரதக்ஷிணம் செய்ய வேண்டும்.

ப்ரதத்விஷ்ணுஸ்ஸ்தவதே வீர்யாய ! ம்ருகோன பீம: குசரோ கிரிஷ்டா: யஸ்யோருஷு த்ருஷு விக்ரமணேஷு ! அதிக்ஷியந்தி புவனானி விச்வா !

அதோ தேவா அவந்துனோ யதோ விஷ்ணுர் விசக்ரமே ! ப்ருதிவ்யாஸ்ஸப்ததாமபி: ! இதம் விஷ்ணுர்விச்க்ரமே த்ரேதாநிததே பதம் ! ஸமூடமஸ்ய பாகும்ஸுரே ! த்ரீணிபதாவிச்க்ரமே விஷ்ணுர்கோபா அதாப்ய: ! ததோ தர்மாணி தாரயன் ! விஷ்ணோ: கர்மாணி பச்யத யதோ வ்ரதானி பஸ்பசே ! இந்த்ரஸ்ய யுஜ்யஸ்ஸகா ! தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதகும் ஸதா பச்யந்தி ஸூரய: ! திவீவ சக்ஷுராததம்! தத்விப்ராஸோ விபன்யவோ ஜாக்ரு வாகும் ஸஸ்ஸமிந்ததே ! விஷ்ணோர்யத் பரமம் பதம்!!"

(கீழ்க்கண்ட மந்த்ரத்தைச் சொல்லி, விமானத்தை (கர்பக்ருஹ கோபுரத்திலுள்ள கலசத்தைப் பார்த்து) நான்கு முறை (பாவனையாக) கைகூப்பி நமஸ்கரிக்கவும்)

"விமானம் ப்ரபத்யே! விஷ்ணுமயம் ப்ரபத்யே!

தேவாவாஸம் ப்ரபத்யே! வைகுண்டோத்பவம் ப்ரபத்யே!"

பிறகு

(எம்பெருமானின் ஸன்னதியின் வலதுபுறமுள்ள (வாயிற் காவலரை) த்வாரபாலகரை கீழ்க்கண்ட மந்த்ரத்தைச் சொல்லி வணங்க வேண்டும்)

" மணிகம் ப்ரபத்யே! மஹாபலம் ப்ரபத்யே!

விமலம் ப்ரபத்யே! த்வாரபாலகம் ப்ரபத்யே!"

(த்வாரபாலகரிடமிருந்து திறவு கோலை எடுப்பதற்கு மந்த்ரம்)

" நிரஸ்தகும்ரக்ஷோ நிரஸ்தோSகசகும்ஸோ

நிரஸ்தா அராதய: ஸஸோமா தேவார்க்ஷத்வம்!"

(திறவு கோலை கதவில் சேர்ப்பிப்பதற்கு மந்த்ரம்)

" ஹிரண்யபாணி மூதயே ஸவிதாரமுப்ஹ்வயே!

ஸசேத்தா தேவதா பதம்!"

(கதவைத் திறப்பதற்கு மந்த்ரம்)

" திவம் விஷ்ணோது திவிஸ்வர்க்கம் பிஹிதத்வாரம்

விஷ்ணோது! திவ்யந்தரிக்ஷே தேவதாநாகும்

ஸாப்ஸரோக்ணமபிதர்சயதாம் !"

(வலது கையால் இடது கையில் மூன்று முறை சப்தம் எழுப்ப (கையைத் தட்ட) வேண்டும்)

" சாம்யந்து கோராணி சாம்யந்துப்பானி

சாம்யந்த்வாதீதய: ! சுபானிவர்த்தந்தாம்! வர்தந்தாம் சுபானி!

(பெருமாளை நன்கு ஸேவிக்க மந்த்ரம்)

" பகவதோ பலேன, பகவதோ வீர்யேண

பகவதஸ்தேஜஸா, பகவத: கர்மணா, பகவதாSனுக்ருஹீதோ,

பகவதாSனுத்யாதோ, பகவத் கர்ம கரிஷ்யாமி, தத்பகவானனுமன்யதாம்"

(இரவு முழுவதும் எரிந்து கொண்டிருந்த திருவிளக்கைத் தூண்டிவிட வேண்டும்)

"உத்தீப்யஸ்வஜாதவேதோSபக்னன் நிர்ருதிம் மம!

பஸூகுச்சமஹ்ய மாவ்ஹ ஜீவனஞ்ச திசோதச!! "

(குடத்தை எடுத்துக்கொண்டு நதீ, ஏரி குளம் அல்லது கிணறு இவற்றின் வரிசைக்ரமத்தில் எந்த இடத்தில் தண்ணீர் இருக்கிறதோ அந்த இடத்திலிருந்து குடத்தில் ஜலம் எடுத்து வந்து ஸன்னதியை ப்ரதக்ஷிணம் செய்து ஸன்னிதியில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்)

"துஹ தாந் திவமிந்த்ரஸ் ஸவிதே மாம் துஹதாம் மேதினீம்

ததுபய்ம் ப்ரஜானாம் நிரீதயே நிருத்வே காய "

ஆத்யமபிக்ருண்ணாமி! நாரமபிக்ருண்ணாமி!

தோய்ம்பிக்ருண்ணாமி! அம்ருதம்பிக்ருண்ணாமி

ஸத்ரிதிவம் யத்பூத்யம் தத்ப்ராம்மம் தோய்ம்பிக்ருண்ணாமி !

ஸன்னிதியில் எம்பெருமானுக்கு உபயோகப்படுத்தப்படும் பாத்ரங்கள் அனைத்தையும் புளி சேர்த்து சுத்தம் செய்ய வேண்டும். பெருமாளுக்கு முன் வேதிகையில்/மேடையில் பஞ்சபாத்ரங்களையும், ஸ்படிகத்தையும் ஸ்தாபனம் செய்து ஏலக்காய், க்ராம்பு, பச்சைகற்பூரம் போன்ற தீர்த்த பரிமளமான வாசனை த்ரவ்யங்கள் பொடியை கொஞ்சம் சேர்க்க வேண்டும். ஸன்னிதியில் திரையை போட்டுக்கொண்டு திருவாராதனத்தை செய்ய வேண்டும்.

"ஸ்னானார்த்தம் அக்னிகோனே, அர்க்யார்த்தம் நைர்ருத்யாம்
பாத்யார்த்தம் வாயவ்யே ஆசமனார்த்தம் ஈஶான்யே,
மத்யே சுத்ததோயார்த்தமிதிபஞ்சபாத்ராணி ஸன்யஸ்ய"

உத்தரணியில் தீர்த்தம் எடுத்துக்கொண்டு அத்துடன் திருத்துழாய் / துளசியையும் சேர்த்து வைத்துக்கொண்டு தனது மார்பளவு கையை உயர்த்திக்கொண்டு ஆவாஹனாதிகளைச் செய்ய வேண்டும். முதலில் பஞ்சபாத்ரங்களில் ஆவாஹனம்.

ஸ்னானத்திற்காக ஆக்னேயபாகத்திலுள்ள வட்டிலில் "வஸிஷ்டமாவஹயாமி"
அர்க்யத்திற்காக நிர்ருதி பாகத்திலுள்ள வட்டிலில் - "ஸோமமாவாஹயாமி"
பாத்யத்திற்காக வாயு பாகத்திலுள்ள வட்டிலில் - "யக்ஞாங்கமாவாஹயாமி"
ஆசமனத்திற்காக ஈசான்ய பாகத்திலுள்ள வட்டிலில் - "இந்துமாவாஹயாமி"
சுத்ததோயத்திற்காக நடுவிலுள்ள (பாத்ரத்தில்) - வட்டிலில் - "சந்த்ரமாவாஹயாமி"
என்று ஆவாஹனம் செய்ய வேண்டும்.

ஸ்படிக பாத்ரே - விமலமாவாஹயாமி, உத்தரண்யாம் ஸோமமாவாஹயாமி, ஆஸனே தர்மமாவாஹயாமி, உத்தரீயே நிசாகரமாவாஹயாமி, ஆபரணே ஷண்முகமாவாஹயாமி, யக்ஞோபவீதே - வஹ்னி/ அக்னிமாவாஹயாமி, பாதுகயோ: சேஷமாவாஹயாமி - அக்ஷதே காச்யபமாவாஹயாமி, புஷ்பே புல்லேஶமாவஹயாமி, கந்தே ப்ருத்வீ மாவாஹயாமி, தூபே ப்ருஹஸ்பதி மாவஹயாமி, தீபே ஸ்ரீயமாவாஹயாமி, பரிசாரகே கருடமாவாஹயாமி, அர்ச்சனா பாத்ரே ஆதித்யமாவாஹயாமி.

(இவ்வாறு அனைத்து உபகரணங்களுக்கும் ஆவாஹனாதிகளைச் செய்ய வேண்டும்)

கூர்ம பீடத்தில் எம்பெருமானுடைய வலது புறத்தில் நின்று/உட்கார்ந்து கொண்டோ "ஸர்வாதாராய நம: ஸனாதனாயநம: திவ்யாய நம: கமடரூபாய நம:" என்று பீடத்தில் ஆவாஹனம் செய்து, அதன் மேல் ஆயிரம் தலையுடைய நாகமுள்ளதாக நினைத்துக்கொண்டு அஷ்டதிக்கஜங்களையும், ஆதாரஶக்தி போன்றவைகளையும்

த்யானம் செய்துகொண்டு குருபரம்பரையை நினைத்து ஸ்ரீமத்விகனஸரை த்யானித்து பவித்ரத்தை அணிந்துகொண்டு ரேசகம், பூரகம், கும்பகத்தின் ப்ரகாரம் ப்ராணாயாமம் செய்ய வேண்டும்.

ஸங்கல்பம்,

ச்ரௌதஸ்மார்த்தாதிகம் கர்ம நிகிலம்யேன ஸூத்ரிதம்!

தஸ்மை ஸமஸ்த வேதார்த்த விதே விகனஸே நம:!

சுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும் சசிவர்ணம் சதுர்புஜம்!

ப்ரஸன்ன வதநம் த்யாயேத் ஸர்வவிக்னோப ஶாந்தயே!

யஸ்யத் விரதவக்த்ராத்யா: பாரிஷத்யா: பரஶ்ஶதம்!

விக்னம் நிக்னந்தி சததம் விஷ்வக்ஸேநம் தமாச்ரயே!!

ஸ்ரீகோவிந்த கோவிந்த கோவிந்த அத்ய ஸ்ரீமத்பகவத: மஹாபுருஷஸ்ய விஷ்ணோராக்ஞயா ப்ரவர்த்தமானஸ்ய அத்யப்ரம்மண: த்விதீய பரார்த்தே ஸ்ரீச்வேதவராஹ கல்பே வைவச்வத மன்வந்தரே அஷ்டாவிம்சதிதமே தத்ர கலியுகே ப்ரதமே பாதே ஜம்பூத்வீபே பாரதவர்ஷே பரத கண்டே மேரோ: தக்ஷிணே பார்ஶ்வே தண்டகாரண்யே க்ஷௌளதேசே சகாப்தே அஸ்மின் வர்த்தமானே வ்யாவஹாரிக ப்ரபவாதி ஷஷ்ட்யா: ஸம்வத்ஸராணாம் மத்யே இதானீம் வர்த்தமானே ஸ்வஸ்திஸ்ரீ — நாம ஸம்வத்ஸரே — அயனே — ருதௌ — மாஸே — பக்ஷே — நக்ஷத்ரயுக்தாயாம் — சுபதிதௌ ஸ்ரீவிஷ்ணுயோக, ஸ்ரீவிஷ்ணுகரண சுபயோக சுபகரண ஏவங்குண விசேஷண விசிஷ்டாயாம் அஸ்யாம் வர்த்தமானாயம் - சுபதிதௌ ஏததாலய யஜமானானாம் ஏததாலய அர்ச்சக, பாசகாதி கைங்கர்ய பரானாம் ஸர்வேஷாம் பக்தானாம் ச க்ஷேமஸ்தைர்ய வீர்யவிஜய ஆயுராரோக்ய ஐஸ்வர்யாநாமபிவ்ருத்யர்த்தம் தர்மார்த்த காமமோக்ஷ சதுர்வித பலபுருஷார்த்த ஸித்யர்த்தம் அஸ்ய தேவதேவஸ்ய பகவதோ நாராயணஸ்ய ஸ்ரிய:பதே: புருஷோத்தமஸ்ய ஸ்ரீமதகிலாண்ட கோடி ப்ரம்மாண்ட நாயகஸ்ய ஸ்ரீபூமி நீளா ஸமேதஸ்ய ஸ்ரீஸ்ரீநிவாஸ ஸ்வாமின: ஆலயாச்ரித அனந்த கருட விஷ்வக்ஸேனாதி பரிவார ஸமேதஸ்ய ஸர்வேஷாம் தேவானாம்ச ....கால ஆராதனம் கரிஷ்யே.

பாத்யம் : - (மந்த்ரம்) த்ரீணிபதா விச்க்ரமே விஷ்ணுர்கோபா அதாப்ய: ததோ

தர்மாணி தாரயன்னு ! இந்த்ரோபிமந்தா மனவோ வாய்வச்ச ஆப்ஸ்ஸமக்ரா அபிதோ யஸ்ய்

தத்யாத் விஷ்ணோ இமான் வைஷ்ணவாம் ஸ்தர்ப்பயாமி ப்ரஸீததேவாதிகதேஜ்ஸைனம்।

(ஸ்ரீ விஷ்ணவே, ஸ்ரீயை, ஹரிண்யை பாத்யம் ஸமர்ப்பயாமி)

என்பதாகச் சொல்லி வாயுமூலையிலுள்ள பஞ்சபாத்திரத்திலிருந்து உத்தரணியில் தீர்த்தத்தை எடுத்து பெருமாளின் திருவடியில் சம்பந்தம் செய்து ஸ்படிகத்தில் சேர்க்க வேண்டும்.

அர்க்யம்:- (மந்த்ரம்) த்ரிர்தேவ: ப்ருதிவீமேஷ ஏதாம்! விச்க்ரமே சதர்சஸ்ம் மஹித்வா! ப்ரவிஷ்ணு ரஸ்து தவஸ ஸ்தவீயாநு த்வேஷக்குஹ்ய ஷ்யு ஸ்தவிரஸ்ய நாம்!

(ஸ்ரீ விஷ்ணவே, ஸ்ரீயை, ஹரிண்யை அர்க்யம் ஸமர்ப்பயாமி)

என்பதாகச் சொல்லி நிர்ருதிமூலையிலுள்ள வட்டிலிலிருந்து உத்தரணியில் தீர்த்தத்தை எடுத்து பெருமாளின் ஹஸ்தங்களில்/கைகளில் சம்பந்தம் செய்து ஸ்படிகத்தில் சேர்க்க வேண்டும்)

ஆசமனீயம் :- (மந்த்ரம்) யோகே யோகே தவஸ்தரம் வாஜே வாஜே ஹவாமஹே! ஸகாய இந்த்ர மூதயே ! சன்னோ தேவீரபிஷ்ட்டய ஆபோ பவந்து பீதயே! சம்யோரபிஸ்ரவந்துந:!

ப்ரம்ம ந்யாஸம் - ப்ரம்ம ப்ரம்மாந்தராத்மா ப்ரம்ம பூதாந்தராத்மா ப்ரஹ்மணி ப்ரம்ம் நிஷ்டோ ப்ரம்ம் குப்தோ குப்தோஹம்ஸ்மி - என்று ஹ்ருதயத்தைத் தொடவும்.

த்யௌர் த்யௌரஸி ஸர்வ இமே ப்ராணா: ஸ்தானவ ஆஸன் - என்று சிரஸைத் தொடவும்.

சிகாம் உத்வர்த்யாமி ஸவேதாஸ்ஸமந்த்ராஸ்ஸார்ஷாஸ்ஸஸோமா தேவா: பரிவர்த்தய்ந்தாம்- என்று சிகையைத் தொடவும்.

தேவான்மாயுதை: பரிபாதயாமி ப்ரம்மணோ மந்த்ரைரீசஸ்யோஜஸா ப்ருகூணாமங்கிரஸாம் தப்ஸா ஸர்வமாதனோமி - என்று சிரசைச் சுற்றி பந்தனம் செய்யவேண்டும்.

*நாராயணாயவித்மஹே - என்ற காயத்ரியால் ஸர்வரக்ஷை செய்து தசதிக்பந்தனம் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

சுதர்சனமபிக்ருண்ணாமி - என வலது புஜத்திலும், ரவிபாமபிக்ருண்ணாமி -என இடது புஜத்திலும் கையில் சக்ரம்-சங்கத்தை இடது, வலது உள்ளங்கையில் எழுதி பாவனையாக தரித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

ஸூர்யோஸி ஸூர்யாந்தராத்மா சக்ஷுரஸி ஸர்வமஸி ஸர்வம்தேஹி- என்று வலது கண்ணில் ஸூர்யமண்டலத்தையும்

---

* "நாராயணாய வித்மஹே வாஸுதேவாய தீமஹி தன்னோ விஷ்ணு: ப்ரசோதயாத்"

சந்த்ரோஸி யக்ஞோஸி யக்ஞாதான்மஸி யக்ஞஸ்ய கோஷஸி – என்று இடது கண்ணில் சந்த்ர மண்டலத்தையும் ந்யஸிக்க வேண்டும்.

ஆப்ரண்யும் – அங்குஷ்டாப்யாம் நம:
விதிம் – தர்ஜனீப்யாம் நம:
யுக்ஞம் – மத்யமாப்யாம் நம:
ப்ரம்மாணம் – அனாமிகாப்யாம் நம:
தேவேந்த்ரம் – கனிஷ்டிகாப்யாம் நம:

என அங்க ந்யாஸ கர ந்யாஸத்தைச் செய்யவேண்டும்.

(பிறகு முன் சொல்லப்பட்டுள்ளதுபோல பெருமாளுக்கும் ஸ்ரீதேவிக்கும் பூமிதேவிக்கும் பாத்யம் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும்)

அதனைத்தொடர்ந்து ஈசான்ய மூலையிலுள்ள வட்டிலிலிருந்து உத்தரணியில் தீர்த்தத்தை எடுத்து பெருமாளின் திருமுகத்தில் சம்பந்தம் செய்து பெருமாளுக்கு ஆசமனம் ஸமர்ப்பித்து தீர்த்தத்தை ஸ்படிகத்தில் சேர்க்க வேண்டும். ஸ்ரீமன் நாராயணனுடைய ஹ்ருதயத்தை தொட்டுக்கொண்டு ஆத்ம ஸூக்தத்தை சொல்லவேண்டும். பிறகு நமது ஹ்ருதயத்தைத் தொட்டுக்கொண்டு மீண்டும் ஒருமுறை ஆத்ம ஸூக்தத்தைச் சொல்ல வேண்டும்.

ஆத்ம ஸூக்தம்

ஆத்மாத்மா பர்மாந்தராத்மா மஹ்யந்தராத்மா யச்சாதி ராத்மா ஸதனோந்தராத்மா வ்யாவேஷ்டி விச்வகும் ஸகலம் பிபர்த்தி யோவ்யக்தபுண்ய: ஸத்நு: ப்ரதான்: । ப்ராண: ப்ரணீதி: ஸஉதான ஆதிர் வரதோவராஹோ வ்யான்ச்ச மேஸ்யாத்தபஸாஞ்ச மூர்த்தி: கபிலோ முனீந்த்ரோ ய்ச்சாபாணோ ஹய்சீர்ஷோன: । யத்ஸர்வமச்நாத்யஜர்ஸ்ஸமக்ரப் ச்ரியமூர் ஜயுக்தாம் ஸதுமே ஸமான்:பல்மாஸூரம் யத்ஸதம் நிஹந்தா ப்ரஹ்மா புத்திர்மே கோபஈச்வர: । ஸவிதாஸ்து வீர்யமிந்து ச்சதாது ரஸபூதபூதா பூதாஸ்ஸபூதா: । த்யௌர்மே அஸ்து மூர்த்தோத்ரம்நபோ வா பூமிர்யதாங்க்ரிர் வவ்ருதேஹ மீஶ: । அஸ்தீநி மேஸ்யு ரதபர்வதாக்யாபுஜகாச்சகேஶா திவியே சர்ந்த: । த்யௌநேத்ரரூபௌ விதுப்ருச்னி முக்யௌ ருதிரஞ்ச ஸாரம் ஸகலஞ்சதோயம் । ஸ்னாயுவோமே ஆஸன்னாத்யோ ப்குர்மே ஹ்ருத்யமஸ்து । ஸர்வே அன்யே முனயோங்கபூதா வேதாமே ஆஸ்யம் ஜிஹ்வாமே

ஸர்ஸ்வதீ। தந்த்ா மருத உபஜிஹ்வா உபச்ருதி:। வ்ருஷணௌ மித்ரா வருணாவுபஸ்த: ப்ரஜாபதிராந்த்ராமே வேதா: ச்ருதிஸ்ஸ்ம்ருதீ மேதாதார்ணே ஸ்வேதம்மே வர்ஷ்ம் மூத்ரகோஶம் ஸமுத்ரம் புரீஷம் காஞ்சனம்। ஸாவித்ரீ க்ாயத்ரீமர்யாதா வேதே ஹ்ருத்புண்டரீகே விமலே ப்ரவிஷ்ட: ஸகலஸ்ஸலக்ஷ்மீ: ஸவிபூதிகாங்கோ யத்ஸர்வம் புண்யம் மய்ய திஷ்டான் மஸ்து। ஸர்வேஷாம் தேவானாமாத்மக: ஸர்வேஷாம்முனீனாமாத்மக; தபோ மூர்த்திரிஹ புண்யமூர்த்திராஸன்னு।

பிறகு ஸ்ரீதேவியினுடைய ஹ்ருதயத்தை தொட்டுக்கொண்டு ஸ்ரீஸூக்தத்தைச் சொல்ல வேண்டும். தொடர்ந்து பூமிதேவியினுடைய ஹ்ருதயத்தை தொட்டுக்கொண்டு பூஸூக்தத்தைச் சொல்ல வேண்டும்.

அதனைத் தொடர்ந்து ஸ்ரீவிஷ்ணுவிற்கு த்யானம் ஆவாஹனம்.

"ஸுவர்ணவர்ணம் ரக்தாஸ்யம் ரக்தநேத்ரம் ஸுகோத்பவம்
சுகபிஞ்சாம்பரதரம் விஷ்ணும் ப்ரணவ ரூபகம்!
கிரீடஹார கேயூர ப்ரலம்ப ப்ரஹ்மஸூத்ரிணம்!
ஸ்ரீவத்ஸாங்கம் சதுர்பாஹும் சங்கசக்ர ஸமன்விதம்!
தக்ஷிணேனைக ஹஸ்தேன பக்தானாம் அபயப்ரதம்!
வாமேனாப்யன்ய ஹஸ்தேன ஸ்வகட்யமவலம்பிதம்!
ஏவம் ஸங்கல்ப்ய மதிமானார்ச்சயேத் புருஷோத்தமம்!"

"விஷ்ணு: ஸர்வேஷாமதிபதி: பரம: புராண:! பரோலோகானாம ஜிதோ
ஜிதாத்மன் பவ்தே பவாய"

ஆயாது பகவான் புருஷ: ஸகணாஸஸைன்ய: ஸஸ்ரீஸஹாய: ஸஹதேவதாபிரனுமன்யதாம்! யஸ்து கருடரதோ நித்யம் ரிஷிபிச்சானுகாமினம், தமஜம் புண்டரீகாக்ஷம் பகவந்தம் அம்-யம்ஓம்- (உத்தரணியில் தீர்த்தம் திருதுழாயை எடுத்துக் கொண்டு ஸ்ரீவிஷ்ணுவினுடைய ப்ரம்மரந்த்ரத்தில்/மூர்த்னியில் ஆவாஹனம் செய்ய வேண்டும்)

ஓம் விஷ்ணுமாவாஹயாமி, ஓம் புருஷமாவாஹயாமி,
ஓம் ஸத்யமாவாஹயாமி, ஓம் அச்யுதமாவாஹயாமி,
ஓம் அனிருத்தமாவாஹயாமி, அல்லது ஓம் விஷ்ணுமாவாஹயாமி,
ஓம் மஹாவிஷ்ணுமாவாஹயாமி, ஓம் ஸதாவிஷ்ணுமாவாஹயாமி,
ஓம் வ்யாபிநாராயணமாவாஹயாமி.

ஸ்ரீதேவிக்கு த்யானம் ஆவாஹனம்.

தப்தஹாடக ஸங்காஸாம் பத்மபத்ராய தேக்ஷணீம்!
திஸ்ரூபி: புஷ்பசூடாபி: லலாடோபரி ஸோபிதாம்!
ஸபத்ம வாமஹஸ்தாந்தாம் கக்ஷ்யாபத்த கனஸ்தனீம்!
ப்ரஸாரிதே தரகராம் ப்ரஸன்னேந்து நிபானனாம்!
ஸ்ரீவத்ஸாங்கித பீஜாம் தாம் பால்குனே சோத்தரோத்பவாம்!
"ஸ்ரீயே ஜாதஸ்ரிய ஆனிர்யாய ஸ்ரீயும் வயோ ஜநித்ருப்யோ
ததாதி! ஸ்ரீயும் வஸானா அம்ருதத்வமாயந் பவந்தி
ஸத்யா ஸ்மிதா மித்ரௌ!"

ஆயாது பகவதீ தேவீ ஸ்ரீஸுவர்ணவர்ணா ஸகணா ஸ ஸைன்யா பரமபுருஷஸஹாயா ஸஹதேவதாபி: அனுமன்யதாம்! யா பத்மாஸனா பத்மஹஸ்தா ஹம்ஸநிர்யாக்யவாஹினீ நித்யம்ருஷிபிச்சானுகாமினீம் தாமஜாம் புண்டரீகநயனாம் பகவதீம் ஸ்ரீம் ஓம் - (உத்தரணியில் தீர்த்தம் எடுத்துக் கொண்டு திருத்துழாயால் ஸ்ரீதேவியின் ப்ரம்மரந்த்ரத்தில் மூர்த்னியில் ஆவாஹனம் செய்ய வேண்டும்)

ஓம் ஸ்ரீயமாவாஹயாமி, ஓம் த்ருதீமாவாஹயாமி,
ஓம் பவித்ரீமாவாஹயாமி, ஓம் ப்ரமோதாயினீமாவாஹயாமி.

பூமிதேவிக்கு த்யானம் ஆவாஹனம்.

வாமபார்ஸ்வே மஹீம் ச்யாமாம் ஸர்வாபரணபூஷிதாம்!
வைஸாகே ரேவதீ ஜாதாம் உத்பலாம் தக்ஷிணே புஜாம்!
ப்ரஸாரிதேதரகராம் ப்ரஸன்னேந்து நிபானனாம்!
மஹாசாதகமாரூடாம் மஹீம்தேவீம் ஸமர்ச்சயேத்
மேதினீ தேவீ வஸுந்த்ரா ஸ்யாத்வஸுதா தேவீ வாஸவீ
ப்ரம்மவர்சஸ: பித்ருணாம் ச்ரோத்ரம் விஷ்ணுர்மன:!

ஆயாது பகவதீ தேவீ ஹரிணீ ச்யாமவர்ணா ஸகணா ஸஸைன்யா பரமபுருஷஸஹாயா ஸஹதேவதாபிரனுமன்யதாம்! யா உத்பலாஸனா உத்பலஹஸ்தா மஹாசாதக வாஹினீ நித்யம்ருஷிபிச்சானுகாமினீம் தாமஜாம் உத்பலநேத்ரீம் பகவதீம் லம் ஓம் - (உத்தரணியில் தீர்த்தம் எடுத்துக் கொண்டு திருத்துழாயால் பூமிதேவியின் ப்ரம்மரந்த்ரத்தில் மூர்த்னியில் ஆவாஹனம் செய்ய வேண்டும்)

ஓம் ஹரிணீமாவாஹயாமி, ஓம் பௌஷ்ணீமாவாஹயாமி,
ஓம் க்ஷௌணீமாவாஹயாமி, ஓம் மஹீமாவாஹயாமி!

ஸ்ரீவிஷ்ணவே, ஸ்ரீயை, ஹரிண்யை மந்த்ராஸனம் ஸமர்ப்பயாமி! - (ஐந்து உபசாரங்கள்)

ஆஸனம் பாத்யமாசாமம் அர்க்யம்சமுகவாஸஸம்!

பஞ்சோபசாரா தேவஸ்ய மந்த்ராஸன பரிக்ரஹே!!

அஸ்த்வாஸனம் சுபம் லோகே ப்ரஸீசுத்த் ஸ்தபோமயம் ! தப்ச்சாயுஸ்த்தா யோக-மஸ்து தேபரமம் பதம்!!

ஸ்ரீவிஷ்ணவே, ஸ்ரீயை, ஹரிண்யை ஆஸனம் ஸமர்ப்பயாமி!

(பாத்யம், ஆசமனம், அர்க்யம் ஏற்கனவே முதலில் கூறியுள்ள அந்தந்த மந்த்ரங்களால் செய்ய வேண்டும்).

விச்க்ரமே ப்ருதிவீமேஷ ஏதாம் க்ஷேத்ராய விஷ்ணு:

மனுஷே தஸ ஸ்யன்! த்ருவாஸோ அஸ்ய கீரயோ

ஜனாஸ: உருக்ஷிதிகும் ஸுசனிமாசகார!

(ஸ்ரீவிஷ்ணவே, ஸ்ரீயை, ஹரிண்யை முகவாஸம் ஸமர்ப்பயாமி)

ஸ்ரீவிஷ்ணவே, ஸ்ரீயை, ஹரிண்யை ஸ்நானாஸனம் ஸமர்ப்பயாமி! (எட்டு உபசாரங்கள்)

பாதுகம் தந்தகாஷ்டம் ச தைலமுத்வர்த்தனம் ததா !

சிரஸ்யாமலகம் தோயம் கங்கதம் ப்லோதமேவச!

அஷ்டோபசாரா தேவஸ்ய ஸ்னானாஸன பரிக்ரஹே!

வேதாஹமேதம் புருஷம்மஹாந்தம் ஆதித்ய

வர்ணம் தம்ஸஸ்துபாரே! ஸர்வாணி ரூபாணி விசித்ய தீர:

நாமானி க்ருத்வாऽபிவதன்ய தாஸ்தே!

ஸ்ரீ சடாரியை / பாதுகையை பெருமானின் முன்பு எழுந்தருளச் செய்ய வேண்டும். ஸ்ரீ விஷ்ணவே, ஸ்ரீ பூமிதேவியை தந்தகாஷ்டம், தைலம் ஆமலகம் தோயம், கங்கதம், ப்லோதம் அர்க்யம் ஸமர்ப்பயாமி)

சாளக்ராமத்தை புருஷஸூக்தத்தால் திருமஞ்ஜனம் செய்து அந்த தீர்த்தத்தை ஸ்படிகத்தில் சேர்க்கவும்.

ஸ்ரீவிஷ்ணவே, ஸ்ரீயை, ஹரிண்யை ஸ்னானாஸனம் ஸமர்ப்பயாமி! (பத்து உபசாரங்கள்)

வஸ்த்ரம் யக்ஞோபவீதஞ்ச கந்தாலேபன பூஷணே!

புஷ்பதாமாஞ்ஜனாதர்ஶ தூபோ தீபோர்க்யமேவ ச!

தசோபசாரான் தேவஸ்ய அலங்காராஸனே ததேத்!!

தேஜோ வத்ஸ்யவ: ஸவிது: ப்ரஸவே அச்வினோ:

பாஹுப்யாம்! பூஷ்ணோ ஹஸ்தாப்யாம்!

(ஸ்ரீவிஷ்ணவே, ஸ்ரீயை, ஹரிண்யை வஸ்த்ரம் ஸமர்ப்பயாமி)

"ஸோமஸ்ய தனூரஸி தனுவம் மே பாஹி

ஸாமா தனூராவிஶ! சிவோமா தனூராவிஶ"

(ஸ்ரீவிஷ்ணவே உத்தரீயம் ஸமர்ப்பயாமி)

"பூதோ பூதேஷு சரதி ப்ரவிஷ்டஸ் ஸபூதானா

மதிபதிர்பபூவ! தஸ்ய த்ருத்யா சரதி ராஜ

ஸயுகும் ஸ ராஜா ராஜ்யமனு மன்யதாமிதம் !"

(ஸ்ரீவிஷ்ணவே, ஸ்ரீயை, ஹரிண்யை ஆபரணானி ஸமர்ப்பயாமி)

"அக்னிம் தூதம் வருணீமஹே ஹோதாரம்

விஶ்வவேதஸம்! அஸ்ய யக்ஞஸ்ய ஸுக்ருதும்"

(ஸ்ரீவிஷ்ணவே உபவீதம் ஸமர்ப்பயாமி)

"இமே கந்தாஸ்ஸுரபினோ திவ்யக்ந்தாதி வாஸிதா:!

பூதா ப்ர்ம்ம புவித்ரேண பூதாஸ்ஸூர்யஸ்ய ரஶ்மிபி:!

(ஸ்ரீவிஷ்ணவே, ஸ்ரீயை, ஹரிண்யை கந்தம், புஷ்பாஞ்ஜலி, அஞ்ஜன, ஆதர்ஶ, தூப, தீப, அர்க்ய, பாத்ய, ஆசமனீயம் ஸமர்ப்பயாமி)

"ஸ்ரீ விஷ்ணு பீடஸ்த புஷ்பந்யாஸ தேவதாம், த்விதீயாவரன தேவதாம், கௌதுகபேர த்ருதீயாவரண தேவதாம்: ஸ்ரீயை, ஹரிண்யை தத்தத் சதுர்நாம தேவதாம் ஆவாஹயாமி" என்று புஷ்பங்களை ஸ்ரீவிஷ்ணு, ஸ்ரீதேவி, பூமிதேவி பாதங்களிலும் பீடங்களை சுற்றியும் சேர்க்க வேண்டும்.

"ப்ரோமாத்ரயா தனுவா வ்ருதாந! நதேமஹித்வ

மன்வச்னுவந்தி! உபதே வித்ம ரஜஸீ ப்ருதிவ்யா

விஷ்ணோ தேவத்வம்! பரமஸ்ய வித்ஸே!

ப்ருஹஸ்பதிர்தேவானா் மிமம் யுக்ஞம் ப்ருஹதோ மே

ததாது! ப்ருஹஸ் பதி வீதயே! இமே தூபாஸ்ஸுரபினோ

திவ்யதூபாதி வாஸிதா:! பூதா ப்ர்ம்மபவித்ரேண

பூதாஸ்ஸூர்ய்ஸ்ய ரஶ்மிபி:!

(ஸ்ரீவிஷ்ணவே, ஸ்ரீயை, ஹரிண்யை தூபமாக்ராபயாமி)

"விஷ்ணோ: கர்மாணிபச்யத யதோவ்ரதானி பச்பசே। இந்த்ரஸ்ய யுஜ்யஸ்ஸகா"

சுப்ராஜ்யோதிச்ச தேவானாம் தேஜச்ச ஸததப்ரப:

ப்ரபாஸ்கரோ மஹாதேஜா தீபோய்ம் ப்ரதி க்ருஹ்யதாம்।

(ஸ்ரீவிஷ்ணவே, ஸ்ரீயை, ஹரிண்யை தீபம் தர்ஶயாமி) மறுபடியும் அர்க்யம், பாத்யம், ஆசமனம் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

மந்த்ரபுஷ்பம்

(தாம்பாலத்தில் திருத்துழாய், புஷ்பத்தை சேர்த்து கையில் எடுத்துக்கொண்டு)

"ஹரி: ஓம் - அக்னிமீளே புரோஹிதம் யக்ஞஸ்ய தேவம்ருத்விஜம்! ஹோதாரம் ரத்னதாதமம்! ஹரி: ஓம்.

"ஹரி: ஓம் - இஷேத்வோர்ஜேத்வா வாயவ்ஸ்தோ பாயவ்ஸ்த தேவோ வ்ஸ்ஸவிதா ப்ரார்ப்யது ச்ரேஷ்ட்தமாய கர்மணே! ஹரி: ஓம்.

"ஹரி: ஓம் - அக்ன ஆயாஹி வீதயே க்ருணானோ ஹவ்ய தாதயே நிஹோதா ஸத்ஸி பரிஹிஷி! ஹரி: ஓம்.

"ஹரி: ஓம் - சன்னோ தேவீ ரபிஷ்டய ஆபோ பவந்து பீதயே! சம்யோரபி ஸ்ரவந்து ந:!" ஹரி: ஓம்.

ஹரி: ஓம் - ஓமித்யக்ரே வ்யாஹரேத்! நம இதி பஶ்சாத்। நாராயணாயேத் யுபரிஷ்டாத்। ஓமித்யேகாக்ஷரம்। நம இதி த்வே அக்ஷரே। நாராயணாயே தி பஞ்சாக்ஷராணி। ஏதத்வை நாராயணஸ்யாஷ்டாக்ஷரம் பதம்। யோஹவை நாராயணஸ் யாஷ்டாக்ஷரம் பதமத்யேதி! அன பப்ருவஸ்ஸர்வமாயுரேதி! விந்ததே ப்ராஜாபத்யம் ராயஸ்போஷம் கோபத்யம்। ததோம்ருதத்வமச்னுதே ததோ ம்ருதத்வ மஶ்னுத இதி। ய ஏவம் வேத। இத்யுபனிஷத்। ஹரி: ஓம்.

"ஓம் விஷ்ணு: ஸர்வேஷாமதிபதி: பரம: புராண: ।

பரோலோகானாமஜிதோ ஜிதாத்மன் பவ்தே பவாயு"

"அதாக்னௌ நித்யஹோமாந்தே விஷ்ணோர்நித்யார்ச்சா ஸர்வதேவார்ச்சா பவதி! அக்னிர்வை தேவானாமவமோ விஷ்ணு பரம: ததந்தரேண ஸர்வா அன்யா தேவாதா: இதி ப்ராம்மணம் । தஸ்மாத் க்ருஹே பரமம் விஷ்ணும் ப்ரதிஷ்டாப்ய ஸாயம் ப்ராதர் ஹோமாந்த்தே அர்ச்சயதி । யக்ஞேஷு விஹீனம் தத்ஸம்பூர்ணம் பவதி । த்விஜாதிரதந்த்ரிதோ நித்யம் க்ருஹே தேவாயதனே வா பக்த்யா பகவந்தம் ஸ்ரீமந் நாராயணமர்ச்சயேத் । தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம் கச்சதீதி விக்ஞாயதே ।

இச்சாமோ ஹி மஹாபாஹும் ரகுவீரம் மஹாபலம் ।
கஜேன மஹதாயாந்தம் ராமம் சத்ராவ்ருதானனம் ।

தம் த்ருஷ்ட்வா சத்ருஹந்தாரம் மஹர்ஷீணாம் ஸுகாவஹம் ।
பபூவ ஹ்ருஷ்டா வைதேஹீ பர்த்தாரம் பரிஷஸ்வஜே ।

தாஸாமாவிரபூச்சௌரீ ஸ்மயமான முகாம்புஜ:
பீதாம்பரதர: ஸ்ரக்வீ ஸாக்ஷான்மன்மதமன்மத: ।
வைகுண்டேதி பரேலோகே ச்ரியாஸார்த்தம் ஜகத்பதி:
ஆஸ்தே விஷ்ணுரிசம் த்யாத்வா பக்தைர் பாகவதைஸ்ஸஹ ।

சென்றால் குடையாம் இருந்தால் சிங்காஸனமாம்
நின்றால் மரவடியாம் நீழ்கடலுள் - என்னும்
புனையாம் மணி விளக்காம் பூம்பட்டாம்
புல்கு மணையாம்-திருமாலுக்கரவு

கதா புனஸ்ஸங்க ரதாங்க கல்பக த்வஜாரவிந்தாங்குச வஜ்ரலாஞ்ஜனம் ।
த்ரிவிக்ர மத்வச் சரணாம் புஜத்வய மதீயமூர்த்தானமலம் கரிஷ்யதி ॥

நிருபமகுணஸிந்துர் நித்யலக்ஷ்மீ ஸமேதோ
நிகில நிகமவேத்யோ நிஸ்துலோ வேங்கடேச: ।
நிஜசரண ஸமர்ச்சா ஸக்தபக்தௌகரக்ஷீ
நிவஸது ஹ்ருதயே மே ஸ்வாங்க்ரி பக்திம் விதன்வன் ॥

ஸ்ரீவிஷ்ணவே, ஸ்ரீயை, ஹரிண்யை மந்த்ரபுஷ்பம் ஸமர்ப்பயாமி.

அதாதோ பகவதோ நாராயணஸ்ய மந்த்ராஸன, ஸ்நானாஸன, அலங்காராஸன, போஜ்யாஸன யாத்ராஸன, பர்யங்காஸனாதி உத்தமோத்தமப்ரகாரேண ராஜோபசாரான் தேவோபசாரான் க்ரமேன வக்ஷ்யதே.

ஓம் ஸ்ரீ கேசவாய நம:, ஓம் நாராயணாய நம:, ஓம் மாதவாய நம:, ஓம் கோவிந்தாய நம:, ஓம் விஷ்ணவே நம:, ஓம் மதுஸூதனாய நம:, ஓம் த்ரிவிக்ரமாய நம:, ஓம் வாமனாய நம: , ஓம் ஸ்ரீதராய நம:, ஓம் ரிஷீகேசாய நம:, ஓம் பத்மநாபாய நம:, ஓம் தாமோதராய நம: ஓம் ஸ்ரீயை நம:, ஓம் த்ருத்யை நம:, ஓம் பவித்ர்யை நம:, ஓம் ப்ரமோதாயின்யை நம:, ஓம் ஹரிண்யை நம:, ஓம் பௌஷ்ண்யை நம:, ஓம் க்ஷௌண்யை நம:, ஓம் மஹ்யை நம: ஓம் ஸ்ரீபூமி நீளாஸமேத ஸ்ரீப்ரசன்ன வேங்கடேச ஸ்வாமினே நம: வேதோக்த மந்த்ர புஷ்பாஞ்ஜலிம் ஸமர்ப்பயாமி ।

(ஸ்ரீ விஷ்ணவே ஸ்ரீயை, ஹரிண்யை போஜ்யாஸனம் ஸமர்ப்பயாமி.

மதுபர்கம் ஹவிஸ்தத்ர பானீயம் சாக்னி பூஜனம்!
முகவாஸம்ச பஞ்சைதே போஜ்யாஸன பரிக்ரஹே!!

அம்ருதோபஸ்தரணமஸி என்று ப்ரஸாதத்தை பாத்ரத்தில் எடுக்க வேண்டும். நெய் சேர்த்து, துளஸியை ஸமர்ப்பித்து, புஷ்பம் மட்டும் இருந்தால் புஷபத்தால் தீர்த்தத்துடன் தளிகையை ப்ரோக்ஷித்து அன்னஸூக்தத்தால் (அபிமர்சனம்) தொடவேண்டும்.

அஹம்ஸ்மிப்ரதமஜாருதஸ்ய் । பூர்வந்தேவேப்யோ அம்ருத்ஸ்ய நாபி: யோமாதத்திஸஇதேவமாவா: । அஹமன்னமன்மதந்த்மத்மி பூர்வ்மக்னேரபித ஹத்யன்ம் । யத்தௌஹ்ராஸாதே அஹமுத்தரேஷு । வ்யாத்த்மஸ்ய பஶவ்ஸ்ஸு ஜம்பம் । பஶ்யந்தி தீரா: ப்ரச்ரந்திபாகா: । ஜஹாம்யன்னம்நஜ ஹாம்யன்யம் । அஹமன்னம் வஶமிச்ராமி । ஸமானமர்த்தம் பர்யேமி புஞ்ஜது: । கோமாமன்னம் மனுஷ்யோதயேத । பராகே அன்னன் நிஹிதம் லோக ஏதது । விஶ்வைர் தேவை: பித்ருபிர்குப்தமன்னம் । யதத்யதே லுப்யதே யத்ப்ரோப்யதே ஶததமீஸாதனுர்மே பபூவ । மஹாந்தௌ சரூ - ஸ்க்ருத்துக்தே நபப்ரௌ । திவ்ஞ்ச ப்ருஶ்னி ப்ருதிவீஞ்ச்ஸாகம் தத்ஸம்பிபந்தோ நமிநந்தி வேதஸ: । நைதத் பூயோ பவ்திநோகநீய: । அன்ன்ம் ப்ராணமன்னமபானமாஹு: । அன்ன்ம் ம்ருத்யுந்தமுஜீவாதுமாஹு: । அன்ன்ம் ப்ரஹ்மாணோ ஜரஸம் வதந்தி । அன்ன்மாஹு: ப்ரஜன்னம் ப்ரஜானாம் । மோக மன்ன்ம் விந்ததே அப்ரசேதா: । ஸத்யம்ப்ரவீமிவத இத்ஸதஸ்ய் । நார்யமணம் புஷ்யதிநோஸகாயம் । கேவ்லாகோபவதி கேவலாதீ । அஹம்மேகஸ் தநயன்வர்ஷன்னஸ்மி । ம்மாமதந்த்யஹமத் யந்யான் । அஹகும் ஸதம்ருதோ பவாமி । மதாதித்யா அதிஸர்வே தபந்தி ।

ஸுரபி முத்ராம் ப்ரதர்ச்ய – சுரபிமுத்ரை காண்பிக்க வேண்டும்.

"தத்ஸ்யப்ரியமபிபாதோ அஸ்யாம், நரோ யத்ரதே-

வயவோ மத்ந்தி! உருக்ரமஸ்ய ஸஹிபந்துரி க்தா ।

விஷ்ணோ: பதே பரமே மத்வ உத்ஸ:"

"அம்ருதே அம்ருதோத்பவே அம்ருதவர்ஷிணீ

அம்ருதம் ச்ராவய ஸ்வாஹா"

ஓம் ஸ்ரீவிஷ்ணவே ஹவிர்நிவேதயாமி, ஓம் புருஷாய ஹவிர் நிவேதயாமி, ஓம் ஸத்யாய ஹவிர்நிவேதயாமி, ஓம் அச்யுதாய ஹவிர்நிவேதயாமி, ஓம் அனிருத்தாய ஹவிர்நிவேதயாமி।

"க்ஷுத்பிபாஸாம்லாம் ஜ்யேஷ்டாம் அலக்ஷ்மீர் நாசயாம்யஹம்।

அபூதிமஸம்ருத்திம்ச ஸர்வாம் நிர்ணுத மே க்ருஹாத்।

ஓம் ஸ்ரீயை ஹவிர்நிவேதயாமி, ஓம் த்ருத்யை ஹவிர்நிவேதயாமி,

ஓம் பவித்ர்யை ஹவிர்நிவேதயாமி, ஓம் ப்ரமோதாயின்யை ஹவிர்நிவேதயாமி

தயாதித்யா நிர்விசந்தி பூதா விச்வே குணாணாம் ஹவிஷோ வஹந்த்யா।

வராம்பராயா ஸுஹுதம் நிதத்தாம்।"

ஓம் ஹரிண்யை ஹவிர்நிவேதயாமி, ஓம் பௌஷ்ண்யை ஹவிர்நிவேதயாமி, ஓம் க்ஷௌண்யை ஹவிர்நிவேதயாமி, ஓம் மஹ்யை ஹவிர்நிவேதயாமி, கர்பாலயாந்தர்கத, விமானாந்தர்கத ஸர்வேஷாம் தேவனாம் ஹவிர்நிவேதயாமி, கருடஸ்ய:- கருடாய ஹவிர்நிவேதயாமி, பக்ஷிராஜாய ஹவிர்நிவேதயாமி, ஸுவர்ணபக்ஷாய ஹவிர்நிவேதயாமி, ககாதிபாய ஹவிர்நிவேதயாமி, நிவேதனம் நிறைவடைந்த பிறகு பலி சாதிப்பதன் பொருட்டு ஸ்ரீவிஷ்ணவே, ஸ்ரீயை, ஹரிண்யை யாத்ராஸனம் ஸமர்ப்பயாமி என்பதாக ஸங்கல்ப்பித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அத

ஸ்துதிர்த்வஜச்ச சத்ரம் ச சாமரம் வாஹனம் ததா।

பஞ்சோபசாரா தேவஸ்ய யாத்ராஸன பரிக்ரஹே।।

சிறிய பல்லக்கில் பலிபேரத்தை எழுந்தருளச் செய்து சூத்ரம் சோத்து (நன்கு கட்டி) எழுந்தருளச் செய்துகொண்டு வட்டிலில் தீர்த்தம் மற்றும் பலிப்ரஸாதத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு பலி சாதிக்கவேண்டும். பலிபேரம் இல்லையெனில் சாதாரணமாக மந்திரத்தை மட்டும் கூறி பலி ஸமர்ப்பிக்கவும். ப்ரதமத்வாரதேசே - மணிகாய நம: ஸந்த்யாயை நம:

(தோயம், புஷ்பம், பலிமன்னம், தோயம் ததாமி இவ்வாறு ஒவ்வொரு த்வாரத்திலும் பலியை சேர்க்க வேண்டும்)

த்விதீய த்வாரே - விகநஸாய நம: தாபஸாய நம:

அந்தராளே - ந்யக்ஷாய நம: இந்த்ராய நம:

த்ருதீய த்வாரே - கிஷ்கிந்தாய நம: தீர்த்தாய நம:

ஸோபான மத்யே - ஸ்ரீபூதாய நம: கருடாயநம:

பூத பீடத்தின் - (பலி பீடத்தின்) மேற்கில் உள்ள ஐந்து பலி பீடத்தில்

சக்ராய நம: த்வஜாய நம: சங்காய நம:

யூதாதிபாய நம: அக்ஷஹந்த்ரே நம:

கோபுரத்வார தக்ஷிண வாமயோ: நாகராஜாய நம:,

கணேஶாய நம: (தோயம்: புஷ்பம், பலிமன்னம், தோயம் ததாமி)

ப்ரதான பலிபீடே ப்ரணவேன ப்ரோக்ஷ்ய - (ப்ரதான பலிபீடத்தில் - ப்ரணவத்தால் ப்ரோக்ஷித்து)

யே பூதா: ப்ரசர ந்தி திவா / நக்தம் பலி மிச்சந்தோ விதுத்ஸ்ய ப்ரேஷ்யா: தேப்யோ பலிம் புஷ்டிகாமோ ஹராமி மயி புஷ்டிம் புஷ்டி பதிர் ததாது ।

ஆமோதாய நம:, ப்ரமோதாய நம:, ப்ரமுகாய நம:, உதங்க்முகாய நம:, கர்ணிகாமத்யே - அவிக்னாய நம: ஈஶான்யே - விக்னகர்த்ரே நம: பீடஸ்ய மத்யே - பாகோர் ஜுனாய நம:, ஹஸ்தரமாய நம:, அக்ஷஹந்தாய நம:, ஸ்ரீ விஷ்ணு பூதாய நம:, பூத பீடஸ்ய தக்ஷிணே - மஹாபூதாய நம:, யக்ஷாய நம: பிசாசேப்யோ நம: ராக்ஷஸேப்யோ நம:, நாகேப்யோ நம:,

தோயம் புஷ்பம், பலிமன்னம், தோயம் ததாமி. இவ்வாறு பலி சாதிக்க வேண்டும்.

(அர்ச்சக: பாதௌ ப்ரக்ஷாள்ய) - பலி சாதித்த பின்பு அர்ச்சகர் கால்களை அலம்பிக் கொள்ள வேண்டும். பெருமாளிடம் சென்று (வெற்றிலை பாக்கு) முகவாஸம் ஸமர்ப்பித்து, அபராதக்ஷமாபனம் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

விச்க்ரமே ப்ருதிவீமேஷ ஏதாம் ! க்ஷேத்ராய விஷ்ணுர் மனுஷே தஸஸ்யன் ! த்ரு வாஸோ அஸ்யகீரயோ ஜனாஸ: !

(ஸ்ரீ விஷ்ணவே ஸ்ரீயை, ஹரிண்யை முகவாஸம் ஸமர்ப்பயாமி என்பதாகச் சொல்லி வெற்றிலை பாக்கு கண்டருளப்பண்ண வேண்டும்)

பிறகு -

அபராதக்ஷமாபன மந்த்ரம்

அக்ஞானதர்த்தலோபாத்வா ராகத்வேஷாத் ப்ரமாதத: ।
அபராத க்ருதோ யஸ்தம் க்ஷமஸ்வ புருஷோத்தம ॥

மயாவா மஜ்ஜனைர்வாபி மம பந்துபிரேவ வா ।
அபராத சதம் யத்தத் க்ஷமஸ்வ புருஷோத்தம ॥

ராக்ஞாவாததமாத்யைர் வா ராஜப்ருத்யைரதாபி வா ।
அபராத சதம் யத்தத் க்ஷமஸ்வ புருஷோத்தம ॥

ஆசார்யேனார்ச்ச கேனாபி பக்தைர்வா பரிசாரகை: ।
அபராத சதம் யத்தத் க்ஷமஸ்வ புருஷோத்தம ॥

காயகைர் நர்த்தகைர்வாபி ததாவாதித்ரவாதிகை: ।
அபராத சதம் யத்தத் க்ஷமஸ்வ புருஷோத்தம ॥

ப்ரணவாதி விஸர்காந்தம் க்ரியாஸு விதிபூர்வகம் ।
அமந்த்ரகார்ச்சனம் யத்தத் க்ஷமஸ்வ புருஷோத்தம॥

தஸ்மாத்வாம் ப்ரார்த்தயே தேவம் ப்ரஸீதபகவன்மயி ।
அனயாபூஜயா விஷ்ணோ: ப்ரசாந்தம் ஸர்வமஸ்துன: ॥

அசக்யம் விதிவத்கர்த்தும் ப்ரம்மாத்யைரபி பூஜனம் ।
ந்யூனாதிரிக்த வ்யாகாதம் தத்க்ஷமஸ்வ ஜகத்பதே ॥

கிமுதாஸ்மாபிராக்ஞைஸ்து மனுஷ்யைரத் ருடாத்மபி: ।
தஸ்மான் நித்யார்ச் சனாயாந்தம் யதுத்பவம சோபனம் ॥

அபராத ஸஹஸ்ரபாஜனம் பதிதம் பீமபவார்ண வோதரே ।
அகதிம் சரணாகதம் ஹரே க்ருபயா கேவலமாத்மஸாத் குரு ॥

நாராயண நமஸ்தேஸ்து கருணாத்மன் தயாநிதே ।
பாஹி மாம் க்ருபயாதேவ பக்தம் தே பக்தவத்ஸல ॥

மம கர்ம வசாஜ்ஜாதோ நானாயோனிஷு மூடதீ: ।
கர்மக்ஷயாதஹம் ப்ராப்த: தவபாதாப்ஜ பத்தனம் ॥

அத்ய ப்ரப்ருதி தாஸோஹம் தேவதேவ ஜகத்பதே ।
ஜன்ம மாபூஜ்ஜகன்னாத தேவதேவ ஜனார்தன ॥

ஸம்ஸாரார்ணவ மக்னஸ்ய தவத் பாதாப்ஜம் வினா கதி: ।
நான்யதஸ்தி ஸமுத்தர்த்தும் ம்ருத்யு ஸம்ஸாரஸாகரம் ॥

மதீய தனதாராதி ஸர்வபார: ஸமர்ப்பித: ।
ஆத்மானம் சேஷபூதம் ஹி ரக்ஷமாம் சரணாகதம் ॥

உபசாராபதேசேன க்ருதானஹரஹர்மயா ।
அபசாரா னிமான் ஸர்வான் க்ஷமஸ்வ புருஷோத்தம ॥

அன்யதா சரணம் நாஸ்தி த்வமேவ சரணம் மம ।

தஸ்மாத் காருண்ய பாவேன ரக்ஷரக்ஷா ஜனார்த்தன ॥

ராத்ரௌ (இரவில்)

(ஸ்ரீவிஷ்ணவே, ஸ்ரீயை, ஹரிண்யை பர்யங்காசனம் ஸமர்ப்பயாமி)

ம்ருகநாபிச்ச தாம்பூலம் கந்த புஷ்பம் ததைவ ச ।

ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரௌ பர்யாங்காஸன ஸங்க்ரஹே ॥

எம்பெருமானுக்கு கஸ்தூரி, வாசனை த்ரவ்யங்களை ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். தாம்பூலம், சந்தனம், புஷ்பம், ப்ரதக்ஷிணம் நமஸ்காரம் ஶயன ஸூக்தம் ஆகியவை சொல்ல வேண்டும்.

யத்வைஷ்ணவ ஶயனே ஶயானம் தத்ஸ்ஹதேவைஸ் ஸஹர்ஷிபி:।
தத்ஸ்ர்வதேவா அனுமன்யதாம் ப்ரோக்தோ வைஷ்ணவோஹம் ஶயிதங்கரோமி ।
த ஶயனே தேவேஶம் தைத்ய நாஶாய தத்ஸர்வதேவை ரனுமன்யதாம்। அவிக்னம் புண்ய ஸம்பத்யதாம் தத் பகவானனுமன்யதாம் யத்வைஷ்ணவத்வ ஸம்தா ஸமத்வம் வைஷ்ணவோஹம் வஹ்தாம் வஹாமி । விஷ்ணோரஹம் ஜிஷ்ணுமஹ: ப்ரபத்யே ஸ்வாஹா ஸ்வதாயை சிரஸா வஹாமி। ஸிந்தோ: பதிம் வருணம் மாவிதந்து ॥

இரவில் : "ஸூர்யஸ்த்வா புரஸ்தாத் பாது கஸ்யாச்சி தபி ஶ ஸ்த்யா:
உபரிஷ்டாத் தேவா ரக்ஷந்து கஸ்யாச்சி தபிஸ்த்யா:
அதஸ்தான் நாகா ரக்ஷந்து கஸ்யாச்சி தபி ஶஸ்த்யா:" என்பதாகச்சொல்லி கர்பக்ருஹத்தின் மரக் கதவை பூட்ட வேண்டும்.

நித்யார்ச்சனா ஸங்க்ரஹம் ஸம்பூர்ணம்

திருமாலுக்கு அமுது செய்விக்கத் தகுந்தவைகளும் அதன் சம்ஸ்க்ருதம் - தமிழ் திருநாமங்களும்

சம்ஸ்க்ருதம்		தமிழ்
குடோதனம் / குலான்னம்	-	சர்க்கரைப் பொங்கல்
முத்கான்னம்	-	வெண் பொங்கல்
சுத்தான்னம்	-	சாதம்
க்ஷீரான்னம்	-	பாலும்சாதம்
மரீச்யன்னம்	-	மிளகோரை
திந்த்ரிணீ ரஸான்னம்	-	புளியோதரை
நாரிகேளான்னம்	-	தேங்காய் சாதம்
திலோதனம் / திலான்னம்	-	எள்ளோரை
மாஷான்னம்	-	உளுந்தோரை
ஸங்கீர்னம்	-	கதம்பம்
கேஸரீ	-	ஜீரா
காந்தவம்	-	தோசை
மாஷாபூபம்	-	வடை
குடாபூபம்	-	அப்பம்
கரம்பம்	-	இட்லி
ஹோளீ	-	போளி
லவணபிஷ்டம் / தண்டுலகனம்	-	உப்புமாவு
பர்ப்பராப்யூஷம்	-	மொச்சைக் கொட்டை சுண்டல்
சணகாப்யூஷம்	-	கொண்டைக் கடலை சுண்டல்
யாவகாப்யூஷம்	-	திருக்கண்ணமுது

சணகம்	-	காராமணி சுண்டல்
லட்டுகம்	-	லட்டு
கோதும லட்டுகா	-	ரவை லட்டு
சஷ்குலீ	-	முறுக்கு
நானாகோனம்	-	தேன்குழல்
மோதகம்	-	கொழுக்கட்டை
அதிரஸாபூபம்	-	அதிரஸம்
அபூபம்	-	பக்ஷணம், அப்பம்..
கோக்ஷீரம்	-	பசும்பால்
நவநீதம்	-	வெண்ணெய்
உபதம்சம்	-	ஊறுகாய்
திந்த்ரிணீகம்	-	குழம்பு
தக்ரம்	-	மோர்
ஸூபம்	-	பருப்பு
க்ருதம்	-	நெய்
ததி	-	தயிர்
தேமநம்	-	மோர்க்குழம்பு
ப்ருதுகம்	-	அவல்
லாஜம்	-	பொறி
சாகம்	-	கரியமுது
வார்த்தாகம்	-	கத்திரிக்காய் கரியமுது
ஸூரண சாகம்	-	கருணைக் கிழங்கு கரியமுது
படோலிகா சாகம்	-	புடலங்காய் கரியமுது
காரவல்லீ சாகம்	-	பாகற்காய் கரியமுது
கூஷ்மாண்டசாகம்	-	பூசணிக்காய் கரியமுது
இக்ஷுகண்டம்	-	கரும்புத் துண்டு

நாரிகேளம்	-	தேங்காய்
முகவாஸம் / நாகவல்லீ	-	வெற்றிலை
கதலீபலம்	-	வாழைப்பழம்
ஆம்ரபலம் / சூதபலம்	-	மாம்பழம்
ஜம்பூபலம்	-	நாவற்பலம்
பதரீபலம்	-	இலந்தைப் பழம்
கபித்தபலம்	-	விளாம்பழம்
பனஸபலம்	-	பலாப்பழம்
த்ராக்ஷாபலம்	-	திராட்சைப் பழம்
பீஜபூரபலம்	-	கொய்யாப்பழம்
தாடிமீபலம்	-	மாதுளம் பழம்
நாரங்கபலம்	-	நார்த்தம்பழம்
உர்வாருபலம்	-	வெள்ளரிப்பழம்
ஜம்பீரபலம்	-	எலுமிச்சம்பழம்
நாநாவித வ்யஞ்ஜன பக்வான்னம்	-	அலங்காரதளிகை
ரஸபலம்	-	பொதுவானபழங்கள்

நித்யார்ச்சனா சங்க்ரஹத்தில்
திருமாலுக்கு அமுது செய்விக்கத் தகுந்தவைகளின்
சம்ஸ்க்ருத- தமிழ் பெயர்கள் நிறைவுற்றது

கர்ணபாரம் ஒரு கண்ணோட்டம்

முனைவர். ஆ. வீரராகவன்
சமஸ்க்ருதப்பண்டிதர்
சரசுவதி மகால் நூலகம்
தஞ்சாவூர்

கர்ணபாரம் முதலிய 13 நாடகங்களை பாஸகவி இயற்றியதாக பண்டிட் T.கணபதி சாஸ்திரி அவர்கள் நிருபித்துள்ளார். பாஸகவி சுமார் கி.மு.4ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். பிரதிக்ஞாயௌகந்தராயணம், சுவப்னவாஸவதத்தம், பஞ்சராத்திரம் பாலசரிதம், அபிஷேகநாடகம், பிரதிமாநாடகம், சாருதத்தம், தூதகடோத்கசம், அவிமாரகம், மத்யமவியாயோகம், ஊருபங்கம், தூதவர்கம் ஆகியன பாஸகவியால் இயற்றபட்ட மற்ற பன்னிரெண்டு நாடகங்களாகும். *

நாடகத்தோற்றம்

நாடகம் பொம்மலாட்டத்திலிருந்து பிறந்தது என்பது மேனாட்டு வடமொழி அறிஞர்களின் கருத்து. பொம்மலாட்டத்தில் பொம்மைகளின் நூலினைப் பிடித்து ஆட்டுவதற்கு ஒருவர் இருப்பார். அவருக்கு சூத்திரதாரர் அல்லது நூலைப்பிடித்தவர் என்று பெயர். இப்பெயரே பொம்மலாட்டத்திலிருந்து நாடகப்பாத்திரங்களுக்கு பயிற்சியளித்து நடத்துபவருக்கு வந்திருக்கிறது. குறிப்பாக சூத்திரதாரர் என்றால் நூலைப்பிடித்து அளவெடுத்து வீட்டைக் கட்டும் கொத்தனார் என்றும், நாடக அரங்கத்தின் நிருவாகி என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். **

சம்ஸ்க்ருத நாடக தர்மம்

வடமொழி நாடகத்தில் உரைநடையாக விளங்கும் உரையாடலில் வெவ்வேறு வகை யாப்புகளில் சுலோகங்கள் இடையே புகுத்தப்படுகின்றன. யுரோப்பிய நாடகங்களைக்காட்டிலும் வடமொழி நாடகத்தில் அபினயக்ரியைகள் குறைவு. நாடகத்தில் பேசக்கூடிய பாத்திரங்களுக்கு மனித சமுதாயத்தில் எந்த நிலையிருக்கிறதோ அந்த நிலைக்கேற்ப மொழி உபயோகப்படுத்துவது என்பது வடமொழி நாடகத்தின் சிறப்பம்சமாகும். அரசர்,அந்தணர், மற்ற உயர்நிலையாளர்கள், காவியநாயகர்கள் ஆகியோரால் வடமொழி பேசப்படுகிறது. பிராக்ருத பாஷைகளான சௌரசேனீ, மஹாராஷ்டரீ, மாகதீ போன்றவை பெண்களாலும், கீழ்நிலை மனிதர்களாலும் பேசப்படுகின்றன. வடமொழிநாடகம் துன்பத்தில் இறுதியுறாது. மிகுதுன்பந்தரும் மரணம் முதலிய காட்சி அரங்கத்தில் இடம்பெறுவதில்லை. நாடகம் சோகத்தில் முடிவுறக்கூடாது. ஆகையால் பய-சோக- துக்கங்கள் எப்போதும் சுபத்தின் முடிவாகவே அமைகின்றன.

---

* A short History of sanskrit literature by Prof. M.Chakravarty, P.No.149.

** யதிராஜவிஜயம்- முன்னுரை தஞ்சை சரசுவதி மகால் நூலக வெளியீடு.

நாடக கதாவஸ்து இதிஹாஸம், விருத்தாந்தாம், புராணக்கதை ஆகியவற்றிலிருந்து பெரும்பாலும் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. வடமொழி நாடகங்களுக்கு பெரிதும் முக்கிய விஷயம் சிருங்காரம்தான். அரசனே பெரும்பாலும் கதாநாயகன். அவன் மனமான ஒரு மனைவி அல்லது பல மனைவி உடையவனும் ஆகலாம். சில சுந்தரிகளைப் பார்த்து உடனேயே அவர்களின் கவர்ச்சிக்கு தன்னை அடிமைப் படுத்திவிடுகிறான் நாயகன். கதாநாயகியும் அவனுடைய பிரேமத்தையறிந்து மகிழ்ச்சியுறுகிறாள். அதில் தன்னை ஈடுபத்திக்கொண்டு விடுகிறாள். பிறகு பிரேமை வளர்கிறது. பிறகு தலைவன், தலைவிக்குள் சந்தேஹநிலைகள், காலவிளம்பம், சோகம் போன்றவை பிறக்கின்றன. சோகநிலைக்காட்பட்டதால் இருவரிடமும் உறவில் ஆர்வமின்மை, நாயகிக்கு தோழிகளாலும், நாயகனுக்கு எக்காலமும் தோழமைகாட்டும் நண்பனின் உதவியை நாடுதல், விதூஷகனால் உத்ஸாஹத்துடன் செய்யும் செயல்வழி நாயகனிடம் ஆர்வத்தை அடைதல் ஆகியவை நிகழ்கின்றன. முடிவு மங்களகரமாகவே அமைகிறது.* இனி கர்ணபாரம் தரும் செய்தியினைச் சிறிது பார்ப்போம்.

<u>கர்ணபாரம்</u>

கர்ணன் மஹாபாரத யுத்ததின் 16ஆம் நாள் ஸேனைத்தலைவராகி, சல்லியன் தேரோட்ட, போருக்கு தலைமை தாங்குகிறான். கர்ணன் சௌர்யம், ஔதார்யம் போன்ற அனைத்து குணங்களையும் பெற்றவன். கர்ணனுடைய வீரோதாரகுணமே அவனை பல இன்னல்களுக்கு ஆட்படச் செய்கிறது. இந்த நாடகத்தின் கதாநாயகன் கர்ணன். சல்லிய மஹாராஜா கர்ணனுக்கு தேரோட்டி, இந்திரன் பிராம்மண ரூபதாரி. மேலும் இந்நாடகத்தில் இந்திரனின் தூதுவன் தேவதூதனும், படனும், சூத்திரதாரனும் இடம்பெறுகின்றனர்.

நாடக தொடக்கத்தில் நாந்தி, சூத்ரதாரர் வசனம், ஸ்ரீலட்சுமி நரசிம்மரை வணங்குகின்றதான கடவுள் வாழ்த்து நிறைவுற்று, சூத்ரதாரரால் திரைமறைவில் கூறப்படும் செய்தியை காதுகொடுத்துக்கேட்டு துர்யோதனனுடைய ஆக்ஞையால் அங்கதேசாதிபதியான கர்ணனிடம் பயங்கரமான போர் ஆரம்பிக்க உள்ளது அறிவிக்கப்படுகிறது. அனைவரும் வெளியேறுகின்றனர்.

(பிறகு படன் நுழைகிறான்)

படன் - ஓ! போர்புரிவதில் சிறந்தவரான கர்ணருக்கு இதுவரை
கண்டிராத ஒரு நெஞ்சுதுக்கம் ஏற்படிருக்கிறதே!

படன்- அத்யுக்ரதீப்திவிசத:ஸமரேக்ரகண்ய:
சௌர்யம் ச ஸம்ப்ரதி ஸசோகமுபைதி தீமான்!
பிராப்தே நிதாகஸமயே கனராசிருத்த:
ஸூர்ய ஸ்வபாவ ருசிமானிவ பாதிகர்ண: !! (சுலோ:4)

* பாரதீயம் விருத்தம், V.S.வேங்கடராகவாச்சாரியார், K.S.V. Peetham, Tirupati, Year-1968.

(பொருள்) ''பெருந்தீப்பிழம்பு போல் ஒளிரும் புகழைப்பெற்றவனும், போரில் முதலில் நிற்கும் ஆற்றலைப்பெற்றவனும், அறிவாளியும், ஆன கர்ணன் சொல்லொணாத்துயரத்தையும் தனதுட்கொண்டிருப்பினும் வெயில் காலத்திய சூர்யனின் சுட்டெரிக்கும் தன்மையை தான் இயல்பாகவே கொண்டவனாயும் கர்ணன் விளங்குகின்றான்'' என்கிறான் படன்.

கர்ணன் - சல்லியனிடம்,

அன்யோன்ய சஸ்த்ரவினிபாத நிக்ருத்தகாத்ர-
யோதாச்வ வாரணரதேஷு மஹாஹவேஷு !
குருத்தாந்தக பிரதிம விக்கிரமிணோ மமாபி
வைதுர்யமாபததி சேதஸி யுத்தகாலே !! (சுலோ: 6)

(பொருள்) ''காலாட்படை, குதிரைப்படை, யானைப்படை, தேர்ப்படைகளோடு ஒன்றையொன்று பொருதிய பெரும்பேரில் ஒருவரை ஒருவர் ஆயுதங்களால் போர்புரிந்து வெட்டுப்பட்ட உடல்களையும் காண்கின்ற போழ்து, சினமுற்ற யமனையொத்த வீரனாயினும் எனக்கே நெஞ்சில் யுத்தம் செய்யவேண்டாம் என்ற தீனஸ்வபாவம் யுத்தகால்த்தில் பிறக்கின்றது'' என்று தன் நிலைமை சல்லியனிடம் கர்ணன் உரைக்கின்றான்.

கர்ணன் - சல்லியனிடம்,

கிருத்தே வஜ்ரமுகேன நாமகிருமினா தைவான் மமோருதுவயே
நித்ராச்சேதபயாத் அஸஹ்யத குரோர் தைர்யாத் ததா வேதனா
உத்தாய க்ஷதஜாப்லுத: ஸ ஸஹஸா ரோஷானலோத்தீபிதோ
புத்வா மாம் ச சசாப காலவிபலானி அஸ்த்ராணி தே ஸன்த்விதி !!

(பொருள்) ஒரு சமயம் பரசுராமர் என்மடி மீது தலையை வைத்துக் கண்ணயர்ந்திருந்தார். அப்போழுது வஜ்ரமுகம் என்னும் பூச்சியால் என் தொடைகள் இரண்டும் குடைந்து விரணமாக்கப்பட்டன. குருவிற்கு உறக்கத் தடையேற்படும் என்றெண்ணிய நான் தைர்யத்தோடு அவ்வேதனனயை ஏற்றுக்கொண்டேன். உறக்கம் விட்டெழுந்த அவர், பூச்சியினால் ஏற்பட்ட குடைவினனப் பொருட்படுத்தாது இருக்கும் இருப்பு க்ஷத்திரியருக்குத் தான் உண்டெனவறிந்து, உரோடத் தீயாகிற கோபத்தால் 'இவ்வஸ்திரங்கள் (பொய்சொன்ன காரணத்தால்) உனக்கு காலத்தில் பயனற்றதாக ஆகட்டும் என்று பரசுராமர் சாபமிட்டார்' எனத் தெரிவித்தான்.

கர்ணன் - சல்லியனிடம்,

ஹதோபி லபதே ஸ்வர்கம் ஜித்வா து லபதே யச: !
உபே பகுமதே லோகே நாஸ்தி நிஷ்பலதா ரணே!! (சுலோ: 12)

(பொருள்) செத்தால் சுவர்க்கம் கிடைக்கும். வென்றால் புகழ் கிடைக்கும். இரண்டும் உலகத்தில் ஏற்புடையதே. போரில் நிஷ்ப்பலமான தர்மமே கிடையாது' என்றும் 'கோ பிராம்மணர்கள், பதிவிரதைகள், போர்களத்தில் மேல்மட்டவீரர்கள் ஆகியோருக்கும், காலம் கைகூடி வந்துள்ள எனக்கும் அக்ஷயம் (அழிவற்ற நிலை) உண்டாகட்டும்' என்றும் கூறி போர்க்களம் புகுந்தான். அப்போது-

இந்திரன்- (பிரம்மணவேஷம் பூண்டு) கர்ணா! 'ஒரு பெரிய பிக்ஷையை வேண்டுகிறேன்' என்றான்.

கர்ணன் - இந்திரனை வணங்குகிறான்.

இந்திரன்- (வணக்கம் செலுத்தியவனுக்கு ஆசியுரை செய்யவேண்டும். 'நீடுழி வாழ்க' என ஆசிவழங்குவது மரபு. ஆசீர்வதித்தால் அப்படியே ஆகிவிடும். அது விருப்பமில்லை. ஆசியுரை செய்யாமல் சும்மனே இருந்துவிட்டால் தன்னை மூடன் என அறிந்துகொள்வான். ஆதலால் இதனை விட்டு) கர்ணா! சூரியன், இமவந்தன், கடல் ஆகியன போல் என்றும் நிலையாய் நிற்கட்டும் உனது புகழ் என ஆசிபகர்ந்தான்.

கர்ணன் - இந்திரனிடம் (அவரது மனப்பாங்கினை அறிந்தவராய்)

தர்மோ ஹி யத்னைன: புருஷேண ஸாத்யோ
புஜங்கஜிஹ்வா சபலா ந்ருபச்ரிய:
தஸ்மாத் ப்ரஜாபாலன மாத்ரபுத்யா
ஹதேஷு தேஹேஷு குணா தரந்தே (சுலோ: 17)

(பொருள்) பல்வேறுவகை முயற்சிகளைக்கொண்டு புருஷனால் தர்மம் ஸாதிக்கப்படவேண்டும். ஏனெனில்: ராஜ்யலக்ஷ்மியானது பாம்பின் நாக்குபோல் சபலமனப்பான்மை உடையது. இருப்பினும் மக்களைக் காப்பாற்றும் அறிவுமட்டும் இருந்ததாகில் கொல்லப்பட்ட உடலின் நின்றும் குணங்களைக்கண்டு கொள்வார்கள்' என்று கூறி, தமக்கு என்ன வேண்டும்? என்ன கொடுக்கட்டும்? எனவும் கேட்டான்.

இந்திரன் - ஒரு பெரிய பிக்ஷையை வேண்டுகிறேன்.

கர்ணன் - பெரிய பிக்ஷையையே கொடுக்கிறேன். பொன்னால் அணி செய்யப்பட்ட ஆயிரம் பசுக்களைக் கொடுக்கிறேன்.

இந்திரன் - ஆயிரம்பசுக்களா! சில காலம் பால் குடிப்பதற்காக மட்டுமே அவை (பயன்படும், ஆதலால்) வேண்டாம் கர்ணா! வேண்டாம்.

கர்ணன் - வேண்டாமா! சூர்யனின் குதிரைகளைப்போல் அதிவிரைவாய்ச் செல்லும் ஆயிரமாயிரம் குதிரைகளை கொடுக்கிறேன்.

இந்திரன்- குதிரையா! அதன் மேல் ஏறி சவாரி செய்யலாம் அவ்வளவே; வேண்டாம் கர்ணா! வேண்டாம்.

கர்ணன் - வேண்டாமா! அப்படியானால் மேக கம்பீரத்துவனியுள்ள யானைக் கூட்டத்தைக் கொடுக்கிறேன்

இந்திரன்- ஆனையா ஒரு வேளை அதன் மேல் அமர்ந்து செல்லாம் அவ்வளவே வேண்டாம் கர்ணா! வேண்டாம்.

கர்ணன் - வேண்டாமா! போகட்டும் விரும்பியமட்டில் பொன்னைத் தருகிறேன்.

இந்திரன்- ஆம், என்றவாறே எடுத்துக்கொண்டு போகிறேன் (சிறிது தூரம் போய் திரும்பி வந்து) வேண்டாம் கர்ணா! வேண்டாம்

கர்ணன்- அப்படியானால் பூமியையே வெட்டிக் கொடுக்கிறேன்.

இந்திரன்- பூமியை வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்வது?

கர்ணன்- அப்படியானால் எனது அக்னிஷ்டோம வேள்விப்பயனைக் கொடுக்கின்றேன்.

இந்திரன்- அக்னிஷ்டோமப் பயனால் என்ன ஆகும்?

கர்ணன்- அப்படியானால் என்னுடைய தலையை தருகிறேன்.

இந்திரன்- அய்யோ! அய்யோ!

கர்ணன்- பயப்படாதீர்கள்! பயப்படாதீர்கள்!

அங்கை ஸஹைவ ஜனிதம் மம தேஹரக்ஷா
தேவாசுரைரபி ந பேத்யமிதம் ஸஹஸ்ரை:
தேயம் ததாபி கவசம் ஸஹ குண்டலாப்யாம்
ப்ரீத்யா மயா பகவதே ருசிதம் யதிஸ்யாத் (சுலோ: 21)

(பொருள்) என் உடலோடே கூடப்பிறந்ததும், என்னுடைய உடற்காப்பாகவும் ஆயிரக்கணக்கான தேவாசுரர்களின் அஸ்த்திரத்தாலும் உடைக்க இயலாததும் இந்த காப்பணியுடன் சேர்ந்து குண்டலம் பொருந்திய கடிப்பிணைகளையும் தாங்களுக்கு வேண்டுமாகில் கொடுக்கிறேன்.

இந்திரன்- கொடு! கொடு!

கர்ணன்- இதுவே இவனுக்கு வேண்டியதாயிற்று. (தனக்குள்) இது பெரும் கபடபுத்தி கற்பிக்கும் ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் சூழ்ச்சியாக இருக்கலாமோ? என எண்ணியவனாய், அப்படியாயினும் ஆகட்டும் செய்ததைக் குறித்து சிந்திக்கக்கூடாது. (வெளிப்படையாக) இதோ எடுத்து கொள்ளுங்கள்.

சல்லியன்- அங்கராஜ! கொடுக்க வேண்டாம்! கொடுக்க வேண்டாம்! என்று தடுக்கிறான்.

கர்ணன்- சல்லிய மஹாராஜனே! தடுத்தது போதும்! பார்!

சிக்ஷா க்ஷயம் கச்சதி காலபர்யயாத்
சுபத்தமூலா: நிபதந்தி பாதபா:!
ஜலம் ஜலஸ்தான கதம் ச சுஷ்யதி
ஹுதம் ச தத்தம் ச ததைவ திஷ்ட்டதி!! (சுலோ: 22)

(பொருள்) கர்ணன் கொடுக்க நீட்டிய கையினைப் பின் இழுப்பதில்லை. கவச குண்டலங்களைத் தாரைவார்த்துக்கொடுக்க முன்வருங்கால் சல்லிய மஹாராஜன் தடுத்தபோதிலும் கர்ணன் தெளிவாக ஒரு செய்தியை ஆங்கே தெரிவிக்கின்றான். 'காலத்தின் கோலத்தால் கல்வியும் கூட அழிந்து விடலாம். நன்றாய் வேரூன்றிய மரமும் ஒருநாள் விழுந்துபடும். நீரும் நீர்த்தடமும் கூட வற்றிவிடலாம். ஆனால் ஆகுதியாகக் கொடுத்ததும், தானமளித்ததும் என்றுமே அழியாமல் நிலைத்து நிற்கும்' என்கிறான்.

கர்ணன்- இந்திரனால் நான் வஞ்சிக்கப்பட்டேன் என்கிறான்.

தேவதூதன்- இந்திரனால் அளிக்கப்பெற்ற விமலை எனும் சக்தி அஸ்திரத்தை கர்ணனிடம் அளிக்கிறான். அதைப்பெறாத அவனிடம் 'இந்த அமோகமான அஸ்திரம் பாண்டவர்களுள் ஒரு புருஷரை வதம் செய்ய உதவும்' எனக்கூற, கர்ணன் அதனைப் பெறுகின்றான். அவ்வேளையில் அர்சுனனின் சங்கு முழங்கின்றது. சங்கத்துவனி கேட்டு பிரம்மதேவனுக்கு மரியாதை செலுத்தும் வகையில் ரதத்திலிருந்து கீழே இறங்கியிருந்த கர்ணன் ரதமேறி 'சல்லியராஜனே! அர்சுனனிருக்கும் பகுதிநோக்கி தேரை ஓட்டு' என்று சொல்லி அர்சுனனோடு போர் செய்யப் புறப்பட்டான்.

(பரதவாக்கியம்)

எல்லாவிடத்திலும் ஐச்வர்யம் பெருகட்டும். எப்போதுமே விபத்துகள் ஒழியட்டும். அரசன் அரசகுணத்தோடு இந்த பூமியை ஆண்டு வரட்டும்.

கர்ணபாரம் முற்றியது.

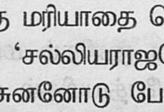

துணைநூல்கள்: கர்ணபாரம், பிரபுத்த கர்ணாடகா.

விநாயகர் அகவல் பதிப்பில் காணப்படும் மாறுபாடு

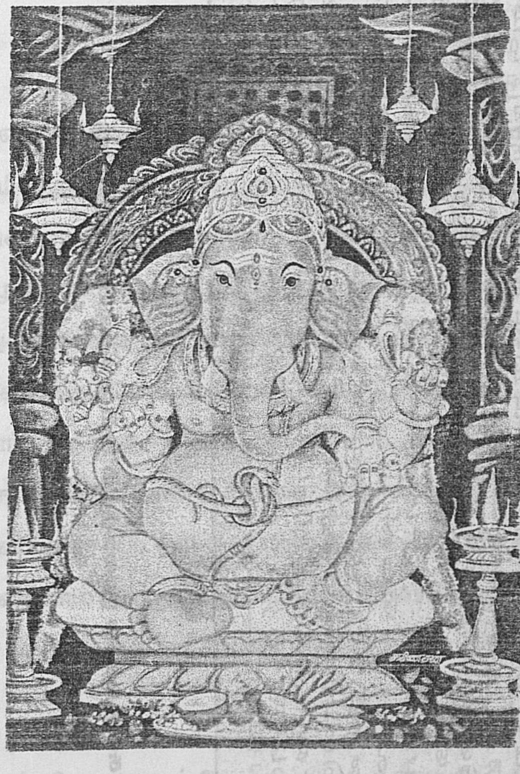

த. ம. சரபோஜி

என்கிற

மணி. மாறன்,

M.A.,(T),M.A.,(H),B.L.I.S.,Dip.in Sanskrit.,(Ph.D)

தமிழ்ப் பண்டிதர்.

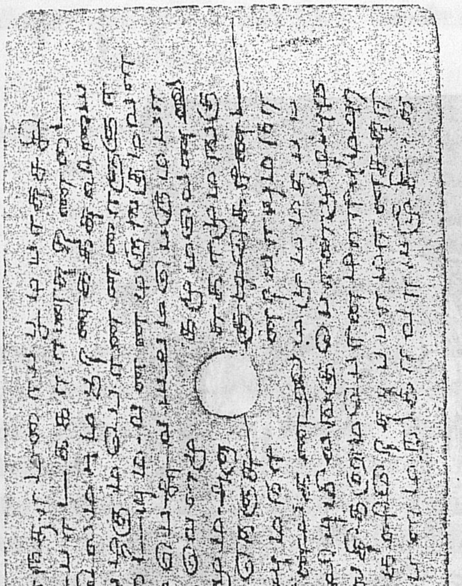

சரசுவதி மகால் நூலகத்தில் உள்ள சுவடியின் முதல் ஏடு

விநாயகர் அகவல் பதிப்பில் காணப்படும் மாறுபாடு

த. ம. சரபோஜி
என்கிற
மணி. மாறன், M.A.,(T),M.A.,(H),
B.L.I.S.,Dip.in Sanskrit.,(Ph.D)
தமிழ்ப் பண்டிதர்.

ஆதியுலாவினை சிவபெருமான் உறையும் கயிலாயத்தில் அரங்கேற்றம் செய்யும் பொருட்டு குதிரை மீதேறி சேரமான் பெருமான் நாயனாரும், வெள்ளானை மேலேறி சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரும் செல்கின்றனர். செல்லும் வழியில் சேரமான் பெருமான் ஒளவையாரை அழைக்காமல் வந்துவிட்டோமே என்று எண்ணுகிறார். அவர் எண்ணிய உடனே விநாயகரை பூசித்துக்கொண்டிருந்த ஒளவையாரின் மனதில் இச்செய்தி தெரிந்து, தானும் அவர்களுடனே கயிலைக்குப் போக விருப்பம் கொண்டு விநாயகர் பூசையை வேகவேகமாக செய்ய ஆரம்பித்தார். அதனைக் கண்ட பிள்ளையார், ஒளவையாரைப் பார்த்து நீங்கள் நியமப்படி பூசை செய்யுங்கள், நான் உங்களை அவர்களுக்கு முன்னதாகவே கயிலாயம் கொண்டு சேர்க்கிறேன் என்று கூற, ஒளவையாரும் அவ்வாறே பூசை செய்து முடித்தார். உடனே விநாயகர் தன் துதிக்கையால் எடுத்துவிட ஒளவையார் கயிலாயத்தை அடைந்தார். தங்களுக்கு முன்னரே கயிலை வந்தடைந்த ஒளவையைக் கண்டு சேரமான் பெருமான் ஆச்சரியம் அடைந்தார்.

ஒளவையார் விநாயகரைப் போற்றிப் பாடிய அகவலே விநாயகர் அகவல் என்று போற்றப்பெறுகின்றது. இப்பாடல் எழுபத்து நான்கு அடிகள் கொண்ட நிலைமண்டல ஆசிரியப்பாவால் அமைந்துள்ளது. அகவல் என்ற சொல்லுக்கு அழைத்தல் என்னும் பொருள் உண்டு. திருவருள் புரியுமாறு வேண்டி விநாயகரைப் பரவிப் பணிந்து அழைத்தல் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

தொன்றுதொட்டு நம் நாட்டில் விநாயகர் வழிபாடு நடைபெற்று வருகின்றது. இவ்வழிபாட்டை மேற்கொள்பவர்களுக்குத் தோத்திர நூலாக விளங்கிவருவது விநாயகர்

அகவலே ஆகும். இத்தகு நூல் சுவடி வடிவிலிருந்து அச்சுநூலாகப் பதிப்பிக்கப்பெற்று இன்றைக்கு ஏறக்குறைய இருநூறு ஆண்டுகள் ஆகியிருக்கலாம்.

கி. பி. 1854ஆம் ஆண்டு நல்லூர் ஆறுமுக நாவலரவர்கள் சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைத் தரும பரிபாலகர் பொன்னம்பலம் பிள்ளையால் சென்னை வித்யாநுபாலனயந்திர சாலையில் அச்சில் பதிக்கப்பெற்று வெளிவந்த விநாயகர் அகவலை அடிப்படையாகக் கொண்டே, தொடர்ந்து 1939ஆம் ஆண்டு சென்னை, திருவொற்றியூர் டி.ஆர்.பாலகிருஷ்ண முதலியார் அவர்களால், கலைமகள் விலாச பிரஸில் பதிப்பிக்கப் பெற்ற நூலும், 1988ல் திருவாவடுதுறை ஆதீனம் வெளியிட்ட பதிப்பிலும், 2002ல் தஞ்சாவூர், மானம்புச்சாவடி, அருள்மிகு கற்பகவிநாயகர் திருக்கோயில் சிவனடியார்கள் வார வழிபாட்டுக்குழு வெளியிட்ட பதிப்பிலும், மேலும் பல பதிப்புக்களிலும் பாடலடிகள் ஒன்றாகவே காணப்படுகின்றன. மூலச்சுவடியினை ஒப்புநோக்காமல் முதல் பதிப்பினை அடியொற்றியே அடுத்தடுத்த பதிப்புகள் வெளிவந்துள்ளதைக் காணமுடிகிறது.

தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் நூலகத்தின் தமிழ்த்துறையில் (எண். 2349) இடம்பெற்றுள்ள விநாயகர் அகவல் சுவடியில், முன்னர் வெளிவந்த அச்சுநூல்களில் இடம்பெறாத நான்கு அடிகள் காணப்பெறுகின்றது. மேலும் பல சொற்களும் அச்சுவடியில் மாறுபட்டுள்ளன. அவைகள் இப்பதிப்பில் அடிக்குறிப்பிட்டுக் காட்டப்பெற்றுள்ளது. இந்நூலகச் சுவடியில் இடம்பெறாமல் அச்சு நூல்களில் மட்டுமே காணப்பெறும் இரண்டு அடிகள் தனியே கீழே கொடுக்கப்பெற்றுள்ளன. முதல் அச்சுநூல் வெளிவந்த பின்னர் மூலச்சுவடியினை ஒப்புநோக்காமல் முதல் நூலினைக் கொண்டே அடுத்தடுத்த பதிப்புகள் வெளிவந்ததே இத்தகு விடுபாட்டிற்கு காரணமாய் இருத்தல் கூடும். முதல் பதிப்பின்போது மூலச்சுவடியில் இவ்வடிகள் சிதைந்து போயிருத்தலும் கூட, அவ்வடிகள் அச்சு ஏற இயலாமல் போயிருக்கக்கூடும்.

இந்நூலகத்தின்கண் உள்ள மூலச்சுவடியினை ஒப்புநோக்கி, 54வது நூலகப் பருவ இதழில் திருந்திய பதிப்பாகப் பதிப்பிக்கப்பெறும் விநாயகர் அகவலானது, விநாயகர் வழிபாடு செய்வோருக்கும், தமிழ் ஆய்வாளர்களுக்கும், புதிதாகச் சுவடியியல் பதிப்பில் ஈடுபடும் மாணவர்களுக்கும் பேருதவி புரியும் என்று நம்புகிறேன்.

ஔவையார் அருளிய விநாயகர் அகவல்

(பிள்ளையார் பேரில் அகவல்)

சீதக் களபச் செழுந்தா மரை×ப்பூம்
பாதச் சிலம்பு பல இசை பாட
காரணத் தண்டை கணைக்கால் சிலம்பும்[1]
பூரணக் கதலியைப் போற்றுடை யழகும்[2]
பொன்னரை ஞாணும் பூந்துகில் ஆடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கொம்பும்×
வேழ முகமும் வெண்ணுதற்செந் தூரமும்×
அஞ்சு கரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீல மேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
திரண்டமுப் புரிநூல் திகழும்பொன்× மார்பும்
அற்புதம் நின்ற கற்பகக் களிறே !
தற்பரமான சதா சிவங் காட்டி[3]

சொற்பதங் கடந்த துரியமெய்ஞ் ஞான-இது 15ஆவது பாடலடியாக முன்னர் வந்த அச்சுநூல்களில் காணப்பெறுகின்றது.

1, 2, 3 அடிக்குறிப்புள்ள பாடலடிகள் இந்நூலகச் சுவடியில் காணப்பெறுகின்றது. முன்னர் வெளிவந்துள்ள பதிப்புகளில் இவ்வடிகள் காணப்பெறவில்லை.

சொல் வேறுபாடுகள்: ×செழுந்தாமரை-செந்தாமரை, கொம்பும்-கோடும், வெண்ணுதற் செந்தூரமும்-விளங்கு சிந்தூரமும், திகழும் பொன்-திகழ் ஒளி.

முப்பழம் நுகரும் மூஷிக வாகன
இப்பொழு தென்னை ஆட்கொள வேண்டித்
தாயாய் எனக்குத் தானெழுந் தருளி
மாயாப் பிறவி மயக்கம் அறுத்துத்
திருந்திய முதல்ஐந் தெழுத்தும் தெளிவாய்ப்
பொருந்தவே வந்தென் புந்தியிற்× புகுந்து
குருவடி வாகிக் கூறுதல் செய்து×
திருவடி வைத்துத் திறம்இது பொருள் என
வாடா வகைதான் வந்தெனக் கருளி×
கோடா யுதத்தாற் கொடுவினை களைந்தே
உவட்டா வுபதேசம் புகட்டிஎன் செவியில்
தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையும் காட்டி
ஐம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்
இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் களித்து×
கருவிகள் ஒடுங்குங் கணக் கறிவித்து×
இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
தலம்ஒரு நான்கும் தானெனக் கருளி×
மலம்ஒரு மூன்றின் மயக்கம் அறுத்தே
ஒன்பது வாயில் ஒருமந் திரத்தால்
அன்புறு கதவால்× அடைப்பதும் காட்டி
ஆறா தாரத்து அங்குச நிலையும்
பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை அறுத்தே
இடைபிங் கலையின் எழுத்தறி வித்துக்
கடையிற் சுழிமுனைக் கமலங் குறித்து×
மூன்றுமண் டலத்தின் முட்டிய தூணின்
நான்றுஎழு பாம்பின் நாவில் உணர்த்திக்

சொல் வேறுபாடுகள்: × புந்தியிற்-உளந்தனிற், கூறுதல் செய்து-குவலயந் தன்னில், வந்தெனக் கருளி-மகிழ்ந்தெனக் கருளி, இனிதெனக் களித்து-இனிதெனக் கருளி, கணக்கறி வித்து-கருத்தினை அறிவித்து, தானெனக் கருளி ந்தெனக் கருளி, அன்புறு கதவால்-ஐம்புலக் கதவை, கமலங் குறித்து-கபாலம் காட்டி .

குண்டலி யதனிற் கூடிய அசபை
விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்படச் சொல்லி[×]
மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
காலால் எழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
அமுத நிலையும் ஆதித்த வாரமும்[×]
குமுத சகாயன் குணத்தையுங் காட்டி[×]
இடைச்சக் கரத்தி னெட்டு[×] நிலையும்
உடற்சக் கரத்தின் உயிர்ப்பையுங்[×] காட்டி
சண்முக தூலமும் சதுர்முக சூக்கமும்
எண்முக மான தோரெண்பத்தோ ரட்சரம்[×]
புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
தெரிஎட்டு நிலையும் தெரிசனப் படுத்திக்
கருத்தி லிருத்தி கபால வாசல்[×]
இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி
என்னை அறிவித்து எனக்கருள் செய்து
முன்னை வினையை முதலே[×] களைந்து
வாக்கும் மனமும் இல்லாமனோலயம்
தேக்கியே என்றன் சிந்தை தெளிவித்து
இருள்வெளி இரண்டுக்கு ஒருவளி யாக்கி[×]
கருவளி வரா கணக்கறி வைத்து[4]
எல்லை இல்லா ஆனந்தம் அளித்து
அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்

அருள் தரும் ஆனந்தத்து அழுத்திஎன் செவியில்-இது 63ஆவது பாடலடியாக முன்னர் வந்த அச்சுநூல்களில் காணப்பெறுகின்றது.

சொல் வேறுபாடுகள்: × சொல்லி-உரைத்து, ஆதித்த வாரமும்-ஆதித்தன் இயக்கமும், காட்டி-கூறி, கரத்தினெட்டு-கரத்தின் ஈரெட்டு, உயிர்ப்பையுங்- உறுப்பையுங்,மானதோ ரெண்பத்தோ ரட்சரம்-மாக இனிதெனக் கருளி, கருத்திலிருத்தி கபால வாசல்-கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி, வினையை முதலே-வினையின் முதலை, ஒருவளியாக்கி-ஒன்றிடம் என்ன,

4. இக்குறியிடப்பட்டுள்ள பாடலடி இந்நூலகச் சுவடியில் காணப்பெறுகின்றது. முன்னர் வெளிவந்துள்ள பதிப்புகளில் இவ்வடி காண்பெறவில்லை.

சத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவங் காட்டிச்
சித்தத்தி னுள்ளே சிவலிங்கம் பூட்டி[×]
அணுவிற்கு அணுவாய் அப்பாலுக்கு அப்பாலாய்க்
கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே நாட்டி[×]
வேடமும் நீறும் விளங்க முன்னிறுத்திக்[×]
கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
நெஞ்சக் கரத்தின் நிலை தெளிவைத்துத்[×]
தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை ஆண்டருள்[×]
வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே.

சீதக்களபம்-குளிர்ந்த கலவைச் சாந்தணிந்த; செழுந்தாமரைப்பூ- செழுமையான தாமரை மலர் போன்ற; பாதச் சிலம்பு-திருவடிகளில் அணியப்பெற்ற சிலம்புகள்; பல இசைபாட-பலவகை ஓசை கொண்டு ஒலிக்கவும்; காரணத்தண்டை கணைக்கால் சிலம்பும்-கணைக்காலில் அணிந்துள்ள தண்டை எனும் சிலம்பும்; பூரணக் கதலியை-கதலி-வாழைப்பழம்; போற்றுடை யழகும்-மிகுந்த அழகும்; வன்னமருங்கில்-அழகிய இடையில்; பொன் அரைஞாணும்-பொன்னால் செய்யப்பெற்ற அரைக்கொடியும்; பூந்துகில் ஆடையும்-மெல்லிய வெண்பட்டாடையும்.

அழகு வளர்ந்து எறிப்பவும்-கண்டார்க்குப் புதிது புதிதாய் அழகு தோன்றி விளங்கவும்; பேழை வயிறும்-பெட்டி போன்ற வயிறும்; பெரும் பாரக் கொம்பும்-பெரிய பருத்த ஒற்றைக்கொம்பும்; வேழ முகமும் - யானை முகமும்; வெண்ணுதற் செந்தூரமும்- நெற்றியில் விளங்குகின்ற சிவந்த பொட்டும்; அஞ்சு கரமும்-ஐந்து கைகளும்; அங்குச பாசமும்-துதிக்கையில் உள்ள அமிர்த கலசமும், ஓரிரண்டு கைகளில் தங்கிய மோதகமும், ஒடிந்த கொம்பாகிய எழுத்தாணியும் தவிர, வேறிரண்டு கைகளில் விளங்கும் யானைத் தோட்டியும், பாசக் கயிறும் ஆகிய படைக்கலங்களும்.

நான்ற வாயும்-கீழே தொங்குகின்ற வாயும்; நால் இரு புயமும்-நான்கு பெரிய தோள்களும்; மூன்று கண்ணும்-மூன்று கண்களும்; மும்மதச் சுவடும்-கன்னமதம், கை மதம்,

சொல் வேறுபாடுகள்: × சிவலிங்கம் பூட்டி-சிவலிங்கம் காட்டி, கரும்புள்ளே நாட்டி-கரும்புள்ளே காட்டி, விளங்க முன்னிறுத்தி-விளங்க நிறுத்தி, கரத்தின் நிலை தெளிவைத்து-கருத்தின் நிலை அறிவித்து, தந்தெனை ஆண்டருள்-தந்தெனை ஆண்ட.

கோச மதம் ஆகிய மும்மதம் பொழிதலாகிய தழும்பும்; இரண்டு செவியும்-இரண்டு காதுகளும் இலங்கு பொன்முடியும்-தலையில் விளங்குகின்ற அழகிய கிரீடமும்; திரண்ட முப்புரிநூல்-மூன்று புரிகள் சேர்த்து முறுக்கப்பெற்ற பூணூலானது; திகழும் பொன் மார்பும்-விளங்குகின்ற ஒளியுள்ள மார்பும்; நெஞ்சில் குடிகொண்ட-அடியவர்களது நெஞ்சினில் எப்பொழுதும் நிலைத்திருக்கிற. நீலமேனியும்-நீலநிறமுள்ள உடம்பும்.

தற்பரமான சதாசிவங்காட்டி-ஆன்மாவிற்கு அதீதமாகிய சிவத்தைக் காட்டி; அற்புத கற்பகக் களிறே-எவரும் அதிசயிக்கும் வல்லமையுள்ள கற்பக விநாயகக் கடவுளே; முப்பழம் நுகரும்- வாழை, மா, பலா ஆகிய மூன்று கனிகளையும் உண்கின்ற; மூஷிக வாகன - பெருச்சாளியை வாகனமாகக் கொண்டவரே; என்னை - எளியேனை; இப்பொழுது-இச்சமயத்தில்; ஆட்கொள வேண்டி-அடிமையாகக் கொள்ளுதற்கு விரும்பி இந்நிலவுலகில்; எனக்குத் தாயாய்-என்மேல் பேரன்பு செலுத்தும் தாய் போலானவன்.

குருவடிவாகி எழுந்தருளி-அருட்குரவராய் முன்னே தோன்றி; கோடு ஆயுதத்தால்-நின் கையிலுள்ள கொம்பாகிய கருவியால்; கொடுவினை களைந்தும்-உலக இன்பங்களைத் தேடுதலின்றி என்னை நீக்கியும்; திருந்திய முதல் ஐந்தெழுத்தும்-ஒளியோடு விளங்கும் வேத ஆகமங்கள் முதலான வேட்டிப் பிரணவ ஐந்தெழுத்துக்களையும்; என் உளந்தனில் தெளிவாய்ப் பொருந்தவே வந்து புகுந்து-மல இருள் நீங்கிய அருள் ஒளியுடன் என் மனத்தில் தெளிவாய்ப் பதியுமாறு வந்து கலந்தும்; ஐம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்-செவி, மெய், கண், வாய், மூக்கு ஆகிய ஐம்புலன்களையும், ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாற்றம் என்ற புலன்களில் செல்லாது தடுக்கும் வழியை.

இன்புறு கருணையின் இனிது எனக்கு அளித்து-யான் பேரின்பம் அடைவதற்கு ஏதுவாகிய தனது பேரருளினாலே இனிமையாக எனக்கு அறிவித்தும்; கருவிகள் ஒடுங்கும் கணக்கறிவித்து-நிலம் முதல் நாதம் ஈறாகிய முப்பத்தாறு தத்துவக் கருவிகளும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் ஒடுங்கிப் பின் தூவெளியிலும், அருளிலும், சிவத்திலும் ஒடுங்கிப் பேரின்பம் அடையும் கருத்தினைத் தெரிவித்தும்;அன்புறு கதவால் அடைக்கும்-அன்பெனும் கதவினால் அடைத்து.

ஒன்பது வாயிலையும்-கண் இரண்டு, காது இரண்டு, மூக்கு இரண்டு, வாய் ஒன்று, குதம் ஒன்று, குறி ஒன்று ஆகிய ஒன்பது உறுப்புக்களின் வழிகளையும்; ஒரு மந்திரத்தால்-ஒப்பற்ற ஓங்கார மந்திரத்தால்; அடைப்பது காட்டியும்-புருடனாகிய சீவன் புறத்தே போகாது

தடுப்பதைக் காண்பித்தும்; ஆறு ஆதாரத்து-மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அநாதகம், விசுத்தி, ஆக்கிணை ஆகிய ஆறு ஆதாரங்களிலும்; அங்குச நிலையும்-சுழிமுனை வழியே பிராணவாயு செல்லுமாறு யானைத் தோட்டி போல் அதனை அடக்கும் நிலையினையும்; பேறா நிறுத்தி-நிலை பெயராமல் இருக்கச்செய்து; பேச்சு உரை அறுத்து-பேசுகின்ற பேச்சை முற்றிலும் நீக்கி மௌனமாகச் செய்தும்; இடை பிங்கலையின் எழுத்து அறிவித்து-இடைக்கலைக்கு உரிய ஓர் எழுத்து மந்திரத்தையும், பிங்கலைக்கு உரிய ஓர் எழுத்து மந்திரத்தையும் அறிவுறுத்தி.

சுழிமுனை கடையில் காட்டியும்-சுழிமுனை நாடி முடிவில் அடையும் தலை ஓட்டில் உள்ள ஏழாம் சக்கரமாகிய சகஸ்ர சக்கரத்தைக் காண்பித்தும்; மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்-சூரியன், சந்திரன், அக்னியாகிய மூன்று மண்டலங்களையும் சேர்ந்துள்ள வீணாத்தண்டிலிருந்து; நான்று எழுபாம்பின்-தொங்குகின்ற பாம்பைப் போன்ற; குண்டலி அதனில் கூடிய அசபை-குண்டலி சக்தியோடு சேர்ந்திருக்கிற; நாவில் உணர்த்தி-நாவில் எழுதி அறிவித்தும்; விண்டு எழு மந்திரம்-வெளிப்பட்டு எழுகின்ற உரைக்கக் கூடிய ஓர் எழுத்து மந்திரத்தை; வெளிப்பட உரைத்தும்-வெளியே எனக்குக் கூறி உணர்த்தியும்.

மூலாதாரத்தில்- ஆறு ஆதாரங்களில் அடிச்சக்கரமாகிய மூலாதாரத்திலிருந்து; மூண்டு எழு கனலை-பற்றி எழுகின்ற விந்து அக்னியை; காலால் எழுப்பும்-பூரக, ரேசக, கும்பக, வாயுக்களினாலே எழுப்பும்; கருத்து அறிவித்தும்-கருத்தை எனக்கு உணர்த்தியும்; இடைச்சக்கரத்தின் எட்டு நிலையும்- சக்கரத்தின் எட்டு நிலையினையும்.

உடற் சக்கரத்தின் உயிர்ப்பையும் காட்டி-உடலாகிய இயந்திரத்திலுள்ள அவயங்கள், ஒன்று வேறு ஒன்றைச் செலுத்தி நிற்கும் நிலையை யான் அறியக் காண்பித்தும்; அமுத நிலையும் - அமுதத்தை ஆக்கும் நிலையினையும்; ஆதித்தன் வாரமும் - சூரியன் இயங்கு தலையும்; குமுத சகாயன் குணத்தையும்-ஆம்பல் பூவிற்குத் தோழனாகிய சந்திரன் குணத்தையும்; கூறியும்-அறிவித்தும்; தூல சண்முகமும்-நீ ஆறுமுகங்களுடன் பருப் பொருளாய் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் தன்மையும்; சூக்க சதுர்முகமும்-நீ நான்கு முகங்களுடன் கூடி நுண்பொருளாய் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் தன்மையும்; எண்முகமாக-யான் நினைக்கிற முகங்களோடு கூடிய உருவங்களாக; எனக்கு இனிது அருளி-எனக்கு இனிமையாக உரைத்து அருளியும்; புரியட்ட காயம் எனக்குப் புலப்பட-மிக்க நுண்பொருளான உடலின் தன்மை எனக்கு நன்கு விளங்குமாறு; தெரி எட்டுநிலை தெரிசனப்படுத்தியும்-எட்டுத் தொகுதி

உறுப்புகளின் நிலையையும் பிரித்துக் காண்பித்தும் (உடலை ஆக்குவனவாகிய ஸ்தூலபூதம், சூக்குமபூதம், ஞானேந்திரியம் ஐந்து, கன்மேந்திரியம் ஐந்து, அந்தக்கரணம் நான்கு, குண தத்துவம் ஒன்று, மூலப்பகுதி ஒன்று, கலாதி ஐந்து ஆகியவை)

மலம் ஒரு மூன்றின் மயக்கம் அறுத்து-ஆணவம், கன்மம், மாயை என்ற மும்மலங்களின் பிணிப்பை முற்றிலும் நீக்கியும்; மாயாப் பிறவி மயக்கம் அறுத்து- மாயா காரியங்களால் ஆகிய உல்கில் வந்து பிறக்கும் ஆசையை அகற்றியும்; தலம் ஒரு நான்கும் எனக்குத் தந்தருளியும்-நான்கு இடங்களிலும் பெறத்தக்க மெய்ஞ்ஞானத்தை உணர்த்தியருளியும், (சரியையாகிய உருவம், கிரியையாகிய அருவுருவம், யோகமாகிய அருவம், ஞானமாகிய அகண்டவெளி)

சத்தத்தினுள்ளே சதாசிவம் காட்டி-அச்சத்தத்துள் பரந்திருக்கும் சதாசிவ மூர்த்தியை எனக்குக் காண்பித்தும், (அண்டமாகிய உலகில் சூக்கும பூதமாகிய சத்தத்தை இயக்கு); சித்தத்தினுள்ளே சிவலிங்கம் காட்டியும்-அடியார்கள் உள்ளத்தில் நிறைந்து விளங்கும் சிவலிங்கமாகிய சதாசிவ மூர்த்தியைக் காண்பித்தும்; என் செவியில்-என் காதுகளில்; உவட்டா உபதேசம் புகட்டி-இனிய உபதேச மொழிகளை அறிவுறுத்தியும்; தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவைக் காட்டியும்-பேரின்பம் அடைவதற்கு ஏதுவாகிய தெளிந்த அறிவை யான் அறியக் காண்பித்தும்; திறம் இது பொருள் என-உறுதியாக நீயே உண்மைப் பொருள் என்று கூறி; திருவடி வைத்து-நின் திருவடிகள் இரண்டையும் என் தலை மீது வைத்துத் தீட்சை செய்து.

வாடா வகைதான் மகிழ்ந்து எனக்கு அருளி-பிறவித்துன்பத்தால் நான் வருந்தா வண்ணம் மகிழ்வுடன் எனக்குக் கருணை செய்து; அணுவிற்கு அணுவாய்-அணு ஓர் அண்டம் என்னும்படி, அவ்வணுவிற்கு அணுவாகப் பரந்து வீற்றிருந்து; அப்பாலுக்கு அப்பாலாய்-அண்டம் ஓர் அணு என்னும்படி ஏழு அண்டங்களையும் கடந்து அதற்கும் அப்பால் பெரிதாய்ப் பரந்து வீற்றிருந்து; கணு முற்றி நின்ற கரும்பு-கணுக்கள் முற்றி நன்கு விளைந்த கருப்பஞ்சாறு போலும் பேரின்பத்தை; உள்ளே காட்டியும்-என்னுள்ளே அத்துவிதமாய் நின்று உணரச்செய்தும்; கருத்தினில்-என் உள்ளக் கருத்தின் கண்; கபால வாயில் காட்டி-தலை ஓட்டுத்துவாரத்தின் வழியே மேல் உள்ள துவாதசாந்த வெளியைப் புலப்படுமாறு காண்பித்து; இருத்தி-என்னைத் துவாதசாந்தத்தில் இருக்கச் செய்து; எனக்கு முத்தி இனிது அருளியும்-எனக்குச் சாலோக இன்பத்தை இனிமையாக நல்கியும்.

இருள் கடிந்து இருவினை தன்னை அறுத்து–ஆணவம், கன்மம், மாயை என்ற மும்மலங்களையும் போக்கி நல்வினை தீவினைப் பயன்களை முற்றிலும் கெடுத்து; முன்னை வினையின் முதலே களைந்து–முன் செய்த நல்வினை தீவினைகட்குக் காரணமாயிருந்த ஆணவமலப் பிணிப்பினை அகற்றி; என்னை அறிவித்து எனக்கு அருள் செய்து– என்னை அறிவு வடிவினன் என்று அறிவித்து எனக்குச் சாமீப இன்பத்தை நல்கியும்; வாக்கும் மனமும் இல்லா–பாசஞான, பசு ஞானங்களால் அறியப்படாது பதி ஞானத்தாலேயே இறைவன் அறியப்படுதலின்; மனோலயம் தேக்கியே–என் மனவெளியில் நீ நிறைத்திருந்து; என்றன் சிந்தை தெளிவித்து–அதனால் என் மனம் தெளிவித்து;

இருள் வெளி இரண்டுக்கும் ஒன்று இடம் என்ன–இருட்டைச் சார்ந்த போதும் வெளியாகிய ஒளியைச் சார்ந்த போதும் அவற்றின் மயமாய் அவ்விரண்டற்கும் கண் இடமானாற் போல; என் செவியில் அருள் தரும் ஆனந்தத்து அழுத்தியும்–என் செவியில் ஞானம் உணர்த்திச் சாரூப இன்பத்தில் என்னைத் திளைக்கச் செய்தும்; அருள்வழி காட்டி–அருள் வழியாகிய சன்மார்க்க நெறியை எனக்குக் காண்பித்து; அல்லல் களைந்து–அதனால் என் பிறவித்துயரை அகற்றி; எல்லை இல்லா ஆனந்தம் அளித்து–இறவாத சாயுச்சிய இன்ப உணர்வினை எனக்கு வழங்கியும்.

வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்தி–மெய்யடியாரது திருவேடத்தையும், திருநீற்றையும் உலகில் நிலைத்திருக்கச் செய்து; கூடும் மெய்த்தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி–ஒன்றுகூடி ஆனந்தக் களிப்படையும் மெய்யடியார் கூட்டத்தில் என்னையும் சேர்ந்தருளி; அஞ்சு கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை–அஞ்செழுத்தில் அடங்கியுள்ள அறிதற்கரிய பதிபசு பாச உண்மைகளை; நெஞ்சக் கருத்தின் நிலை அறிவித்து–எளியேனுடைய மனக்கருத்தில் நிலையாக விளங்குமாறு உணர்த்தியும்; தத்துவ நிலையைத் தந்து–உண்மையான நிலையை விளக்கி; எனை ஆண்டருள்–என்னை அடிமையாக ஆட்கொண்டருளிய; வித்தக விநாயகா–பேராற்றல் வாய்ந்த விநாயகக் கடவுளே! விரைகழல் சரணே–அருள் மணமுடைய நின் திருவடிகளே எனக்குப் புகலிடமாக உள்ளது.

சம்ஸ்கிருத பத்திரிகைளின் வரலாறு

எல்.அனிதா, எம்.ஏ.,
சம்ஸ்கிருத பண்டிதர்
சரசுவதி மகால் நூலகம்
தஞ்சாவூர்

ஆதி மனிதன் தங்களிடையே செய்திகளையும், கருத்துக்களையும் பரிமாறிக்கொள்ள சைகைகளைப் பயன்படுத்தினான். அதனைத் தொடர்ந்து பாறைகளிலும் சிறு குன்றுகளிலும் தங்கள் எண்ணத்தை வெளிப்படுத்தும் முகமாக அந்த அந்த பொருட்களின் வடிவங்களைக் குறியீடாக குறித்து வைத்தான். கால ஓட்டத்தில் குறியீடு எழுத்துக்களாகவும், ஒழுங்கு அமையப்பெற்ற எழுத்துக்கள் மொழிகளாகவும் உருவாயின.

பொருளைக் கொடுத்து, பொருளைப்பெறும் பண்டமாற்று முறையிலிருந்து நாணயம் தோற்றம் பெற்றது, கல்லிலும், செம்பிலும் வெட்டப்பெற்ற எழுத்துகள் பின்னர் ஓலைகளில் எழுதப்பெற்றன. காகிதம் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அக்காலகட்டத்தில் அச்சு இயந்திரம் உருவாக்கப்பட்டது. பின் புதிய புதிய செய்திகளைத் தாங்கி நூல்கள் வெளிவந்தன. அச்சு நூல்கள் தொடர்ந்து, அன்றாட நிகழ்வுகளை தெரிவிக்கும் முகமாக செய்திதாள்கள் ஐரோப்பிய நாடுகளில் வெளிவரத் தொடங்கின.

18ஆம் நூற்றாண்டுகளில் நம்நாட்டின் விடுதலைப் போரில் பங்கு கொண்டவர்களாலும், சமூக சீர்திருத்தவாதிகளாலும், முற்போக்கு சிந்தனைகள் கையெழுத்துப் பிரதிகளாகவும் மக்களிடையே உலாவந்தன. ஐரோப்பிய கண்டுபிடிப்புகளும் நவீன சிந்தனைகளும் மக்களுக்கான பத்திரிகைகளை கொண்டுவரசெய்தன. அந்தவகையில் இந்தியாவில் வெளி வந்த "பெங்கால் கெசட்" காந்தியின் "யங் இந்தியா" "சுதேசமித்திரன்" போன்ற நாளேடுகள் குறிப்பிடத் தகுந்த பத்திரிகைகளாகும். இவைகளின் பரிணாம வளர்ச்சியாக வாராந்திர ஏடுகளும் மாதஇதழ்களும் வெளிவந்தன. இன்று உலகெங்கும் பல்வேறு மொழிகளில் பல்வேறு பொருட்களை உள்ளடக்கி பல்லாயிரம் இதழ்கள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன.

அவ்வகையில் வடமொழியில் தோன்றிய பத்திரிகைகளில் குறிப்பிடத்தகுந்த சில பத்திரிகைகளின் செய்திகளை இக்கட்டுரையில் காண்போம்.

சம்ஸ்கிருத பத்திரிகைளின் வரலாறு பற்றிய கருத்துக்களை சம்ஸ்கிருத்தில் ப்ரா.க்ரு.த. பாண்டுரங்கன் என்பவர் வெளியிட்டுள்ளார். அதனை எல்லோரும் அறிந்து கொள்ளும் வகையில் தமிழாக்கம் செய்து இங்கே சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது.

பத்திரிகையில் வார பத்திரிகை, மாதபத்திரிகை என்று பல பத்திரிகைகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அவற்றை அகர வரிசைப்படி இனிச்சிறிது பார்ப்போம்.

அவையாவன:-

1. அமரபாரதி
2. உத்யானபத்ரிகா
3. காசீவித்யாஸுதாநிதி:
4. பவிதவ்யம்
5. பாரதி
6. மதுரவாணி
7. மித்ரகோஷ்டீ பத்ரிகா
8. மைசூரு சம்ஸ்க்ருத மஹாபாடசாலா பத்ரிகா
9. வித்யோதய:
10. விக்ஞான சிந்தாமணி:
11. ஸஹ்ருதயா
12. ஸத்தர்ம:
13. சம்ஸ்க்ருத சந்திரிகா
14. சம்ஸ்க்ருத ரத்னாகர:
15. சம்ஸ்க்ருத சாஹித்ய பரிஷத்பத்ரிகா
16. சம்ஸ்க்ருதம்

17. ஸம்ஸ்க்ருத ப்ரதிபா

18. ஸம்வித்

19. ஸூக்திஸுதா

20. ஸூந்ருதவாதிநீ

21. ஸூர்யோதய:

காசீவித்யாஸுதாநிதி:

இப்பத்திரிகை அறிந்த வகையில் "பண்டித பத்திரிகா" என்பது மறுபெயர் கொண்ட சம்ஸ்கிருதம், மற்றும் ஆங்கிலம் முன்முதலாக வெளிவந்த பத்திரிகையாக விளங்குகிறது. 1861ல் ஜுன் மாதம் வாரணாசியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அச்சில் வராத பல சமஸ்கிருத நூல்களில் வெளியிடுவதால் இப்பத்திரிகையில் பழமையான காவியங்கள், நாடகங்கள், சம்பூ கிரந்தங்கள் முதலியவையும் நியாய, வியாகரணம், மீமாம்ஸம் முதலிய சாஸ்திரங்களில் இருந்து பல விஷயங்களை ஆய்வு செய்து தொடர்ச்சியாக இப்பத்திரிக்கை வெளியிட்டது. இதில் வெளியிட்ட பல நூல்கள் மறுபதிப்பாக வெளியிடப்படும் நிலையிலும் இப்பத்திரிக்கை ஆற்றிய சமஸ்கிருதமொழி கொண்டு போற்றத்தக்கது. பாரததேசத்தினர் ஆராய்ச்சி கட்டுரைகளும், மேல்நாட்டவர் கட்டுரைகளும் இதில் இடம் பெற்றுள்ளன.

ஸூக்தி ஸுதாயிஷ்தீமிதீ

வாரணாசி க்ஷேத்திரத்தில் வசிக்கும் பவானி பிரசாதசர்மா அவர்களின் தலைமையில் 1961ல் விக்ரம வருடத்தில் சூக்தி-சுதா என்ற பெயருடைய காப்பிய வடிவிலான மாத பத்திரிகை வெளியிடப்பட்டு வந்தது. இப்பத்திரிகையில் பழமையும், புதுமையும் வாய்ந்த ரசம் ததும்பிய கவிதைகள், ஒவ்வொரு மாதமும் வெளியிடப்பட்டன. கவிதை என்பதே சமஸ்கிருத மொழியின் சிறப்பு எனவே கவிதை எழுதும் திறமையை ஊக்குவிப்பதிலேயே இப்பத்திரிக்கை ஈடுபாடு கொண்டு இருந்தது.

இப்பத்திரிக்கையில் தலைப்புகள் சுருக்கமாகவும், சுவையானதாகவும் இருந்தன. இதே நோக்கில் "பத்யவாணி" என்ற பத்திரிகையும் நடத்தப்பட்டு வந்தது.

வித்யோதய:

வங்கதேசத்தில் உள்ள பட்டபள்ளி என்னும் கிராமத்தில் பிறந்த ஸ்ரீரிஷிகேச சாஸ்திரிகளால் "**வித்யோதய:**" என்ற பெயர் பெற்ற ஸம்ஸ்கிருத மாதபத்திரிகை கி.பி. 1870ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஸ்ரீரிஷிகேச சாஸ்திரிகள் சமஸ்கிருத மொழியிலும், ஆங்கிலமொழியிலும் திறன் மிக்கவராக இருந்தார். எனவே அவரது சைலி சமஸ்கிருதத்தின் அழகையும், ஆங்கிலமொழியின் சிறப்பையும். இணைந்து வழங்கியது. அவரது சமஸ்கிருத சைலி பண்டிதர் அறிய கூடிய சமாஸங்கள் மிக கடினமான பதப்ரயோகங்கள், முதலியவை அற்றதாக எளிய பதங்களுடன் கூடியதாகவும் மொழி வழக்கில் உள்ள பிரசித்தமான பதங்களைக் கொண்டதாகவும், தெளிவான பொருளைக் கொடுக்ககூடிய தன்மை கொண்டதாகவும் சிற்றறிவு படைத்தவர்களுக்குப் பயன் தரக்ககூடியதாகவும் அமைந்தது.

"**உத்பிஜ்நபரிஷத்**", "**ஆத்மவாயோருத்கரா:**", "**ஸம்பாதகாய லிகிதமநாத்மிகாபத்ரம்**" ஆகிய பிரபந்தங்கள் ஸ்ரீரிஷிகேச சாஸ்திரிகளின் அறிவின் சிறப்பை வெளிப்படுத்துகின்றன. இருபக்கமும் கூரான கத்தி வீச்சுப்போல் சாஸ்திரிகளின் பேனா கிண்டலாகவும், தக்க முறையிலும் மூடப்பழக்க வழக்கங்களில் பற்றுகொண்டு மற்றவற்றை ஏற்காத நற்பழக்கங்கள் ஈடுபாடு அற்ற மக்களின் அறியாமையை நீக்குகிறது. மேலும் சமஸ்கிருத மொழியின் சிறப்புகளை பறை சாற்றுவதாகவும் அமைகிறது.

இப்பத்திரிகை சிலகாலம் சாஸ்திரிகளும், சில காலம் லண்டன் நகரத்தில் உள்ள "ஓரியண்டல் நேபிலிட்டி இன்ஸ்டிடியூட்" என்ற பெயர் கொண்ட சபையினராலும் பிறகு சாஸ்திரி அவர்களின் பிள்ளையாலும் ஐம்பது வருடங்கள் வரை நடத்தப்பட்டு வந்தது என அறியப்படுகிறது.

விக்ஞான சிந்தாமணி

வித்யோதய பிறகு 1888ல் கேரளத்தை சேர்ந்த "பட்டாமணி" என்ற பெயர் பெற்ற நகரத்தில் இருந்து "**விக்ஞான சிந்தாமணி**" என்ற இப்பத்திரிக்கை வெளிவந்தது.

இப்பத்திரிக்கையில் அறநெறி பற்றியும், கலாசாரத்தைப் பற்றியும், கட்டுரைகள் வெளியிடப்பட்டன. கொடுக்கப்பட்ட குறிப்புகளைக் கொண்டு பாடல்களை அமைக்கும் சமஸ்யா பூர்த்தி போட்டிகளும் வெளிவந்தன. பாரத தேசத்தில் பலதிசைகளில் இருந்தும் எழுதப்பட்ட மனதை கவரும் சமஸ்யா பூர்த்தி இதில் வெளிவந்தன.

சமஸ்கிருத சந்திரிகா

19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் சமஸ்கிருத பத்திரிகையின் "வானில் புதுசந்திரன்போல்" இப்பத்திரிகை உருவெடுத்தது. இப்பத்திரிகையால் சம்ஸ்கிருத

உலகே அழகிய நில ஒளியால் பத்து திசைகளும் பிரகாசம் அடைந்தது. முதலில் ஸ்ரீஜயசந்திர சித்தாந்த பூஷணன் பட்டாசார்யா, முதலிய வங்க தேசத்து அறிஞர்களால் இப்பத்திரிகை ஆரம்பிக்கப்பட்ட போதிலும் ஸ்ரீராசிவேடகர், அப்பா சாஸ்திரி பெரியவரால் கரவீரபுரத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டு அங்கிருந்து வெளிவந்தது.

அப்பா சாஸ்திரிகளின் சைலி, பாணபட்டரின் பொருள் செறிவையும், தண்டியின் பதம் எளிமையையும், பதஞ்சலியின் கேள்வி பதில் திறமையையும், ஸ்ரீசங்கராசார்யரின் மிடுக்கான நடையும், காளிதாஸனின் மதிமயக்கத்தை கொண்டதாக ரசிகர்களையும், தார்கிகர்களையும், தர்சன சாஸ்திரங்களை அறிந்தவர்களையும், வியாகரண, மீமாம்ஸ, சாஸ்திரங்களை அறிந்தவர்களையும் வெகுவாக கவர்ந்தது.

இணையில்லாத இந்த சமஸ்கிருத செய்தி தொடர்ந்து இருந்ததால் சமஸ்கிருத மொழியில் புதிய சாகித்ய பரம்பரை ஏற்பட்டு இருக்கும்.

சூந்ருதவாதினீ

அப்பா சாஸ்திரிகள் சில காலங்களுக்கு பிறகு சூந்ருதவாதினீ என்ற ஸம்ஸ்கிருத வார பத்திரிகை ஆரம்பித்தார். இதுவே சமஸ்கிருத வாரபத்திரிகை ஆகும். சமூக, அரசியல், கல்வி தொடர்பான விஷயங்களில் சுதந்திரமான அறிஞர்களால் தனது அபிப்ராயங்களை ஸம்ஸ்க்ருத மொழியில் வெளியிடுவதற்கும் இந்நாளைய விஷயங்களில் தனது அபிப்ராயத்தை சமஸ்கிருத சொற்களின் தட்டுபாடின்றி வெளியிட முடியும் என்பதற்கு இவ்வார இதழே எடுத்துக்காட்டாகும்.

ஸஹ்ருதயா

அச்சிட்டு வெளிவந்த பத்திரிகைகளுள் தெளிவைப் பொருத்த வகையில் சமஸ்கிருத சந்திரிகாவைக் காட்டிலும் "ஸக்ருதயா" என்ற பத்திரிக்கை அதிகமாகவே வெற்றி அடைந்தது. ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன்பாகவே கீலகவருடத்து சித்திரை மாதத்தில் ஸ்ரீரங்க க்ஷேத்திரத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணமாசாரியரின் தலைமையில் ஆரம்பிக்கப்பபட்ட இந்த ஸஹ்ருதயா பலவித விஷயங்களுடன் காலம் தவறாமல் வெளிவந்ததால் தென்னிந்தியாவில் மிக முக்கியமான பத்திரிகையாக விளங்கியது.

இதில் சமஸ்கிருத சந்திரிகையில் சம்பாதகர்களின் கட்டுரைகளே காணப்பட்டன. ஆனால் ஸஹ்ருதயாவில் பல எழுத்தாளர்களால் எழுதப்பட்ட பல சுவைகளைக் கொண்ட, பல நடைகளைக் கொண்டு, பல கட்டுரைகள் காணக்கிடைக்கின்றன. அக்காலத்திய பல அறிஞர்களின் காவியப் படைப்புகளையும் விவாத திறமையையும் பரந்த அறிவையும் இப்பத்திரிகையில் கண்டுகொள்ளலாம்.

மித்ரகோஷ்டி பத்திரிகா

கி.பி. 1920ல் காசியில் இருந்து “ஸ்ரீவிதுரசேகர பட்டாசாரியரின்” தலைமையில் “மித்ரகோஷ்டி” என்ற பெயருடைய இப்பத்திரிகை வெளிவந்தது. இதிலும் அறிவு, இதிஹாஸம், சாகித்யம், வேங்கடசரித்திரம் இவற்றை விமர்சித்து பலவகையிலும் சிறந்த கட்டுரைகள் வெளிவந்தன. மிகச்சிறந்த பண்டிதர்களால் நன்கு பரிசோதிக்கப்பட்ட கட்டுரைகள் இதில் எழுதப்பட்டன. இப்பத்திரிகை மிகவும் பிரபலமாக இருந்தது.

கேதாரீஸ்வர விரதம்*

D.ரவி.M.A. M.Phil, B.Ed.,

தெலுங்கு பண்டிட்
சரசுவதி மகால் நூலகம்
தஞ்சாவூர்

பொன் ஆபரணங்களாக ஜொலிக்க கூடிய மலையாக இருக்கும் 'கைலாச மலை'யில் கேதாரி என சொல்லப்படும் ஒரு சிறந்த இடம் இருக்கிறது. அந்த மலையில் பார்வதி பரமசிவனும் இருக்கும்போது பிரம்மா, விஷ்ணு, தேவர்கள் முதலான மூன்று கோடி தேவர்கள், 48 ஆயிரம் ரிஷீஸ்வர்கள், கின்னர, கிம்புருஷ, கருட, கந்தர்வ, சித்த வித்தியாதர, தும்புரு, நாரதர்களும் பாட்டுப்பாட ஊர்வசி, திலோத்தமை, மேனகா, மற்றும் ரம்பைகள் நடனம் ஆடும் வேளையில் நந்திகேஸ்வரன், (ப்ருங்கி) சிவனின் த்வாரபாலகர் போல் வேடம் தரித்து நகைச்சுவை செய்து பரமேஸ்வரனைச் சந்தோஷப்படுத்தினான்.

பரமேஸ்வரன் நந்திகேசனை அழைத்து நீ எங்களைச் சந்தோஷப்படுத்தியதால் உனக்கு வேண்டிய வரம் கேள்: தருகிறேன் என்று சொன்னார். நந்திகேஸ்வரன் சந்தோஷப்பட்டு, பார்வதி பரமேஸ்வரன் இருவரும் இருக்கும் பொழுது, பரமேஸ்வரனை மட்டும் வணங்கி நின்றான். அப்போது பார்வதிதேவி, தேவசபையில் எல்லோர் முன்னிலையிலும் தன்னை அவமானம் செய்தான் என்று எண்ணி கோபத்துடன் நந்திகேஸ்வரனுக்கு சாபம் விட்டாள் பார்வதி. பரமேஸ்வரன் ஏன்? சாபம் கொடுத்தாய் என்று வினவியவாறு, மோக்ஷம் வேண்டும் என்று நினைத்து, என்னை வேண்டினானே தவிர ஐஸ்வரியம் வேண்டுமென்றால், உன்னை வேண்டி இருப்பான் அல்லவா? என்றார். பார்வதிதேவி கோபத்துடன் எழுந்தாள். மகேஸ்வரன் சபையை நிறுத்தி விட்டு, பார்வதிதேவி பரமேஸ்வரனிடம் வணங்கி நின்று, உங்கள் சரீரத்தில் என்னை பாதியாக சேர்த்துக் கொள்ளும்படி வேண்டினாள். அதற்கு பரமேஸ்வரன், 'கௌதமரிஷியிடம்' சென்று இந்நிலையை அவரிடம் கூறி ஆலோசித்து வா என்றனுப்பினார். பரமேஸ்வரனின் ஆணைப்படி பார்வதிதேவி கௌதமரிஷி இருக்கும் ஆசிரமத்திற்கு சென்றாள்.

---

* Ms.No. 760 (c) கேதாரிவிரதம்., சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.

அச்சமயம் கௌதமரிஷி குளித்துவிட்டு வரும் வழியில், மரங்கள் எல்லாம் துளிர்ந்து, புஷ்ப வகைகள் எல்லாம் பூத்துக்குலுங்கின. பாம்பும், கீரிப்பிள்ளையும் ஒன்றாக கூடி இருந்தன. அந்த நேரத்தில் புலியும் குளத்தில் தண்ணீர் குடித்துக்கொண்டு இருந்தன. இந்த வினோதமான காட்சியை பார்த்துவிட்டு என்ன காரணமென்று தெரியவில்லையே என நினைத்துக்கொண்டு ஆசிரமத்துக்கு வந்தார்.

பார்வதிதேவி தன் எதிரில் வணங்கி நிற்பதை பார்த்து "மனோசித்திரஸ்து" என்று ஆசிர்வாதம் செய்து, பார்வதிதேவியிடம் வந்த காரியம் என்ன? என்று கௌதமரிஷி கேட்டார். பரமேஸ்வரன் சபையில், அனைத்து தேவர்கள், ரிஷிகள், வந்திருக்கும் நேரத்தில் நந்திகேஸ்வரன் ப்ருங்கிவேடம் தரித்து நடனமாடி பரமேஸ்வரனை சந்தோஷப்படுத்தினான். அப்போது பரமேஸ்வரனும் மிக சந்தோஷத்தோடு உனக்கு வேண்டிய வரத்தை கேள் என்றார். அந்த நேரத்தில் பரமேஸ்வரனும், நானும் ஆசனத்தில் அமர்ந்திருந்த போது என்னை விட்டு விட்டு பரமேஸ்வரனை மட்டும் வணங்கினான் நந்திகேஸ்வரன். அச்செய்கையினால் சபையினர் முன் எனக்கு அவமானயிற்று. இதனை நினைத்து பரமேஸ்வரரிடம் தங்களின் சரீரத்தில் சரிபாதி என்னை சேர்த்துக் கொள்ளும்படி வேண்டினேன். அதற்கு பரமேஸ்வரன் தங்களிடம் விஷயத்தை கூறி ஆலோசித்துவிட்டுவா என்றனுப்பினார்.

பார்வதிதேவியின் நிலையை அறிந்த கௌதமரிஷி ஒரு உபாயம் இருக்கிறது கேள். விரதங்களுக்கெல்லாம் சிறந்த விரதம் **'கேதாரீஸ்வர விரதம்'***. இந்த விரதத்தை செய்தால் மனதில் நினைத்தகார்யங்கள் நிறைவேறும். அத்தகைய விரதத்தை நீ செய்தால், உன் எண்ணம்போல் பரமேஸ்வரனின் சரீரத்தில் ஐக்கியமாகலாம் என்று கூறினார்.

பார்வதிதேவி கௌதமரிஷியிடம், இந்த விரதத்தை எப்போழுது செய்யவேண்டும்? எப்படி செய்யவேண்டும்? அதன் முறைகளையும் கூறும்படி கேட்டாள். அதற்கு அவர் ஐப்பசி மாதம், அமாவாசை முதல் பௌர்ணமி தசமி வரை, 21 நாட்கள், இந்த விரதத்தை செய்தால், மனதில் நினைத்தகாரியம் நிறைவேறும் என்று கூறி, கௌதம ரிஷி முன் காலத்தில் இந்த விரதத்தை செய்தவர்களுக்கு என்னென்ன காரியங்கள், நிறைவேறியது என்பதை கதையாக பார்வதிதேவியிடம் விவரிக்கிறார்.

ஹுஜினி என்னும் பட்டணத்தில் தனவந்தன், கோமுட்டி செட்டியார் என்ற

---

*கேதாரம்:- இயமமலையில் உள்ள ஒரு சிகரத்தின் பெயர் கேதாரமாகும். அங்கு ஒரு சிவலிங்கமாக அவதரித்துள்ளார், மகேஸ்வரன்.

ஒருவன் இருந்தான். அவனுக்கு இரண்டு மகள்கள் பிறந்தனர். அவர்கள் புண்ணியவதி, பாக்கியவதி. இப்பெண்கள் மிக சீரும் சிறப்பாக, செல்வசெழிப்புடன் வளர்ந்தனர். ஓர் நாள், அந்தப்பட்டணத்தில் தேவகண்ணிகள் கேதாரிவிரதம் செய்தார்கள். அவர்களைப் பார்த்து, நாமும் இந்த விரதத்தை செய்ய வேண்டுமென்று, செட்டியாரின் மகள்கள் இருவரும், இந்த விரதத்தை செய்ய ஆரம்பித்தார்கள்.

கருட எனும் ஆற்றின் கரையில் குளித்துவிட்டு, மண்கலசம் வைத்து, ஆலமர இலையை வெற்றிலையாகவும், ஆலமரபழங்களை பாக்காகவும் நினைத்து படைத்தார்கள். அம்மனுக்கு பூஜை செய்து இந்த விரதத்துக்கு பலகாரங்கள், நைவேத்தியங்கள் கொண்டு ஆராதனை புரிந்தனர். அந்த ஆலமரத்தின் வேர்களை 21முடி போட்டு, அதையே மந்திரதாயத்தாகக் கட்டிக்கொண்டார்கள். அந்த மகேஸ்வரன் கிருபையோடு, நல்ல ஐஸ்வரியம் படைத்த கணவன் வேண்டுமென்று பிரார்த்தனை செய்தார்கள்.

புண்ணியவதிக்கும் மதுரபுரி பட்டணத்திற்கு நாயகனாக இருக்கும் ராஜாவுக்கும் திருமணம் நடைபெற்றது. நல்ல ஐஸ்வர்யங்களோடு வாழ்ந்து வந்தாள். பாக்கியவதிக்கும், சோழநாட்டு இளவரசனுக்கும் திருமணம் நடைபெற்றது. அவளும் நல்ல செல்வங்களுடன் வாழ்ந்து வந்தாள். அவ்விருவரில் புண்ணியவதி செல்வசெழிப்பாக இருந்தாலும் கேதாரிவிரதத்தை விடாமல் அனுசரித்து வந்தாள்.

பாக்கியவதியும் செல்வசெழிப்புடன் இருக்கும்போது, மகேஸ்வரன் கிருபையால் பாக்கியவதி கர்ப்பமானாள். கேதாரிவிரதத்தை மறந்துபோனாள். இந்த விரதத்தை உதாசீனம் செய்தால், இளவரசனின் வெறுப்புக்கு ஆளாகி காட்டுக்கு அனுப்படுகிறாள்.

காட்டில் பாக்கியவதி தனியாக கவலைப்பட்டு கொண்டிருந்த சமயத்தில் தூர்வாசமகரிஷி இளவரசியைப் பார்த்து நீ யார்? என்று கேட்டார். பார்ப்பதற்கு இளவரசியாக இருக்கிறாயே இங்கு எதற்காக வந்தாய்? என கேட்டார். அதற்கு பாக்கியவதி மகரிஷியிடம், பிறந்தது முதல் திருமணவாழ்க்கை வரை நடந்தவற்றை கூறினாள். இப்பொழுது என்ன செய்வது ஏதும் புரியமால் கவலையுடன் இருக்கிறேன் என்றாள். மகரிஷி நீ எதற்கும் பயப்படாதே, நீ என் ஆசிரமத்தில் தங்கிகொள் என்று சொல்லி விட்டுச்சென்றார்.

அவருடைய ஆதரவுடன் ஆசிரமத்தில் இருந்தாள். அப்பொழுது அவளுக்கு அழகான ஆண்குழந்தை பிறந்தது. அந்த குழந்தை ஆசிரமத்திலேயே வளர்ந்து

சகல கலைகளும், ரிஷிகளிடம் கற்றுக்கொண்டான். குமரனாகிய அவன் ஒருநாள் தன் தாயைக் கேட்டான் என் தந்தை யார்? என கேட்டான். உன் தந்தை சோழநாட்டின் மன்னர் என்றும், உனக்கு ஒரு புண்ணியவதி என்ற பெரியம்மாவும் இருக்கிறாள். அவள் மதுரை நகரத்தின் அரசனை மணந்துள்ளாள். தைரியம் கொண்டவள். நீ பெரியம்மாவை சந்தித்து நம் கஷ்டங்களை எடுத்துரைத்து, கொஞ்சம் பணம் வாங்கி வா, என்று கூறி அவனை அனுப்பினாள்.

குமரனும் தன் அம்மா கூறியதுபோல புண்ணியவதியை சந்தித்து, அம்மா என்றழைத்தான். புண்ணயவதி, நீ யார்? யாருடைய மகன் என்று கேட்டாள்?. நான் உங்கள் தங்கையின் மகன் என்று கூறினான். அதைக்கேட்ட புண்ணியவதி சந்தோஷத்தோடு அவனை வரவேற்று, தன் தங்கையின் நலத்தை விசாரித்து அறிந்துகொண்டாள். தங்கையின் மகனை சில தினங்கள் தன் அரண்மனையில் தங்க வைத்து, பிறகு ஊருக்கு கிளம்பும்போது, அவன் கையில் கொஞ்சம் பணம், நகைகள் கொடுத்து அனுப்பினாள்.

அவன் தன் ஊருக்கு திரும்பும் வழியில், திருடர்கள் அந்தப் பணத்தையும் நகைகளையும் கொள்ளையடித்துக் கொண்டனர். பின்னர் திரும்பி வந்து பெரியம்மாவிடம் நடந்தவற்றை சொல்லி அழுதான். அவள் அவனுக்கு மீண்டும் கொஞ்சம் பணம் கொடுத்து அனுப்பினாள். ஆற்றில் அவன் சென்று கொண்டிருக்கும் பொழுது, திடீரென்று வெள்ளம் வந்து பணத்தை எல்லாம் ஆற்றில் அடித்துக் கொண்டு போய்விட்டது. அவன் மட்டும் பிழைத்துக் கொண்டான். பணத்தை இழந்த அவன், மீண்டும் கவலையோடு பெரியம்மாவை சந்தித்தான். நடந்தவற்றை கூறினான்.

புண்ணியவதி ஏன்? தன் தங்கைக்கு மட்டும் பலவிதமான கஷ்டங்கள் வருவதற்கு காரணம் என்ன? என யோசித்தாள். உன் தாய் கேதாரிஸ்வர விரதம் எனும் விரதம் செய்கிறாளா? என வினவினாள். அவன் அப்படி ஒன்றும் செய்யவில்லை என சொன்னான். இதைக் கேட்ட அவள், தன் தங்கை விரத்தை மறந்துவிட்டாள் என அறிந்துகொண்டு, தன் தங்கை மகனுக்கு மந்திரதாயித்தை ஒன்றை அவன் கையில் கட்டினாள். உனக்கு கடவுள் துனை இருப்பார், என்று கூறி பணம் கொடுத்து அனுப்பினாள். உன் தாயை கேதாரி விரதத்தை மறுபடியும் செய்ய சொல், நீயும் இந்த விரதத்தை செய்தால், அதன் பலனாக, உனக்கு நாட்டை ஆளும் சக்தி கிடைக்கும். வெகு சீக்கிரம் அரசனாவாய் என்று கூறி புண்ணியவதி வாழ்த்தி அனுப்பினாள்.

தன் ஊருக்கு திரும்பும் பொழுது, எந்த ஆற்றில் வெள்ளம் வந்து அடித்துபோனதோ, கடவுளின் அனுகிரஹத்தால், அந்த ஆற்றில் நீர் வற்றி போனது, வெள்ளம் அடித்துபோன பணமும், காலில்பட்டு கிடைத்தது. அதை எடுத்துக்கொண்டான். திருடர்கள் திருடிய பணமும், அரசர்களிடத்தில் வந்து சேர்ந்தது. இச்செய்தி அறிந்த அவன், தன் நகைகளின் அடையாளத்தைக் காட்டி, அந்த பணத்தையும், நகைகளையும் வாங்கி கொண்டு, அம்மாவிடம் வந்து சேர்ந்தான்.

அம்மாவிடம் நடந்தவற்றை கூறி பணத்தை கொடுத்தான். இருவரும் சந்தோஷத்தோடு, கேதாரிவிரதம் செய்யத்தொடங்கினார்கள். இந்த விரத்தை செய்யும் குருவுக்கு தாம்பூலம், தட்சிணை கொடுத்து கௌரவித்தார்கள். அவர் மிக சந்தோஷமடைந்து ஆசிர்வதித்தார்.

பாக்கியவதி தன் மகனை அழைத்துக்கொண்டு சோழநாட்டு அரசனிடம் (கணவனிடம்) சென்றாள். யாரோ விரோதிகள் என்று தவறாக எண்ணி, அரசன் ஆயதங்களுடன் யுத்தம் செய்ய ஆயத்தமானான். அச்சமயத்தில் தூர்வாசர் வந்து உன் மகன்தான் எதிரில் நிற்கிறான் விரோகியல்ல என்றார். அரசன் என் மகனா? என கேட்க, தூர்வாசர் பாக்கியவதியை காட்டில் விட்ட சம்பவத்தையும், தான் ஆதரித்து காப்பாற்றிய விஷயத்தையும், கேதாரவிரதத்தை உன் மனைவி செய்யமால் போனதால் ஏற்பட்ட துன்பமிது, ஆகையால் உன் மனதில் எவ்வித சந்தேகமில்லாமல் உன் மனைவி, மகனை ஏற்கொள். பிறகு உன் மகனுக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்து, இழந்துள்ள ராஜ்யத்தை, எதிரிகளை விழ்த்தி ஜெயித்து சுகமாக வாழ்வாய் என ஆசிர்வாதம் செய்தார். மகரிஷி கூறிதுபோல தன் மகனுக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்து, சர்வமங்களத்துடன் மகாராஜாவாக புகழுனுடன் இருந்தான் என்று கௌதமரிஷி பார்வதிதேவிக்கு சொன்னார்.

பார்வதிதேவி கௌதமரிஷியிடம், நான் சுவாமியிடம் ஐக்கியமாக வேண்டும் என்று கூறினாள். இது மட்டுமில்லாமல், இந்த விரதத்தை பிரம்ம, சத்திரிய, வைச்ய, சூத்திர என நான்கு வர்ணத்தாரர்களும், இந்த விரதத்தை பின்பற்ற வேண்டுமென பிரார்த்தனை செய்தாள். சாஸ்திரங்களின்படி 21 நாட்கள் இந்த விரதத்தை மிகுந்த பக்தியுடன் செய்தாள்.

ஈஸ்வரன், பார்வதிதேவியை பார்த்து, என்னை அநேகமான தேவர்கள் இந்த விரதத்தை பூஜை செய்தார்கள். ஆனால் உன்னைபோல் பயபக்தியுடன் யாரும் என்னை பூஜிக்கவில்லை. எனவே நீ விரும்பும் வரத்தை கேள்: என்று மகேஸ்வரன்

கூறினார். பார்வதிதேவி சுவாமியை வணங்கி, தங்களுடைய சரீரத்தில் சரிபாதி ஐக்கியமாக வேண்டும். யாரெல்லாம் இந்த விரதத்தை பக்தியுடன் கடைப்பிடிக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு தர்ம,காம,மோக்ஷ, ஐஸ்வர்யம் எல்லாம் கிடைக்கவேண்மென வரம் கேட்டாள். சந்தோஷத்தோடு மகேஸ்வரன் வரம் அளித்தார்.

தூர்வாசமகரிஷி, நந்திகேஸ்வரன், அனைத்து தேவர்கள், ரிஷிகள், முன்னிலையில் பார்வதிதேவியை, தன் உடலில் சரிபாதியாக தரித்துகொண்டார் ஈஸ்வரன். உலகத்தில் இந்த விரதத்தை கடைப்பிடிப்பவர்கள் அனைவருக்கும் அனேகமோக்ஷங்கள், சர்வமங்களுங்களும் உண்டாகட்டும் என வரம் அளித்தார்.

இந்த கேதாரீஸ்வரவிரதத்தை சாஸ்திரங்கள்படி பயபக்தியுடன் செய்ய வேண்டும். குரு தக்ஷினை கொடுத்து, 21முடி போட்டு மந்திரதாயித்து, தரித்துக் கொண்டால் அனைவருக்கும் போக சௌபாக்கியங்கள் கிட்டும். இந்த கதை கேட்டவர்களும், படித்தவர்களும், எழுதியவர்களுக்கும், பார்வதிதேவிக்கும் சகல சௌபாக்கியங்களும் கிடைக்கட்டும் என்று மகேஸ்வரன், உலகத்தில் இருக்கும் அனைவருக்கும் ஆசிர்வதித்தார்.

"கேதாரீஸ்வர விரதம் சம்பூர்ணம்"

Maratha Empire, Culture & Lifestyle in Thanjavur

USMAD RAYBHAN GEDAM,
M.A.,M.Lib.,& I.Sc., M.Phil
Marathi pandit & Modi Dept (i/c)
Sarasvati mahal Library&
Research centre Thanjavur

Shivaji step brother Vyankoji Raje has established maratha empire in kavary velly in 1675. He couldent expaind it much but upto 1856 mean nearly 175 Years the maratha rules over the Thanjavur. In there period maratha people has created creative culture and maintain the tradition of maratha culture. Even they manitain the marathi culture, in Tamilnadu state. The Marathi culture has progress away from Maharastra, this credit goes to Maratha empire & rulers.

In the old document, the Thanjavur name is, Thanjavur chandavar, chanjavar is been observed this thanjavur state is very small but very beautiful and culturel. This state has developed the marathi tradition, poetry, marathi play and marathi literature, even in the marathi dance and music. Not just developed but reach to the great extend of enlightement this was golden period of maratha empire that teachs to the human civilization into great society and human creation. This is the need of an hour to look into the evalution of maratha culture.

During maratha empire the thanjavur remain the Hindu culture but most of the masses are Tamil but most of the charactrestic are found in Tamil culture is under influence of maratha culture. Because the real rular this small territory is of Nayak and palegarss of vijaynagar. Hence the ancient culture is maintain in south India rather than of north India. Because the both culture of Marathi and Tamil are grow and progress together and great example is seen in Thanjavur, were the society are reflect. The expression in public life of Thanjavur.

During 17th century the maratha colonies coming and settle in Thanjavur political warfare migration and marrited ralationship between rular leads to formation of maratha colonies in thanjavur.

The 1636 Shahaji maharaj went to Banglore and along with him lot's of marathi people went to banglore and resettle their. There was several people in the regency of Shahaji. 1) Vishveshvar Vaidha 2) Mallari bhatt purohit 3) Naropandit Dixit 4) Narhari Kavishwar 5) Vishnu jyotirvidh 6) Vishwanath pandit 9) Nilkanth khotriya 10) Prahlad 11) Niraji sarasvati 12) Vishaweshwar bhattchatar 13) Tukadeo 14) Shesh pandit 15) Anantshesh 16) Yeloji mahale 17) Raghunath pandit 18) Shekho pandit are the people.

In 1676 chatrapati Shivaji maharaj charge on south India. During that period most of the marathi people came with shivaji the detail will be found in shree vittaldas poet's 'Shree Raghuveer samarth poetry. In which patil, Shette, Julaha, chambar, kubhare and other are went to Thanjavur is maintioned during that period shivaji went to Janjira with Rajaram but Raghunath bhatt and panditrao's son moreshwar remain there only. During 17 th century in maharashtra there was a situation of big drought it is maintion in Shaharaja's IInd drama. "Rajkanya parinaya".

When Vyankoji transfer his capital from banglore to Thanjavur and most of his administration and minister are settle in Thanjavur. For there convienence the dictionaries like, "Nighanto and Bhasha prakash" has been wrote to help the rular for administration. There are still preserved hand written format in Sarasvati Mahal Library.

During that period much has been decided by the qualites of the person and caste and verna has second importance. There was no post for specific caste person, Ghanshyam pandit was the chief secratary of Serfoji king. Shahaji Raja's Kingdom was run by Baloji satage. Thanjavur marathe was very enorgetic art culture friendly. They keep the learned one poet, musician in their company, the musician like Taygaraj, Rambrahma are in the Thanjavur state.

There are sevaral caste people are living in Thanjavur state like, sutar, worker, vaidhy, Tailor, Kumbhar, sonar. The Thanjavur state is known for various types of skilled worker and small business like kumbhar sutar, sonar bross utensils muruthikar's music - instrument, manufacture, Hair cutting saloonwals etc.,

The women's belongs to royal family are very devotional bussy in social work and religious; philonotruphic work of donation, constraction of temple and food donation to poor people in 1735 Tulajaraja second daughter has donated the whole village for opening the school. There day the marriages are conducted according to caste and their was much wife system- polygamy was preventent child marriage was openly accapted.

The tradition of sati is prevent and after marriage of husband the wife were to end oneself. Bruhdesh war temple's increpation it is found that Rajapratapsingh widow yamunabai and sakhawarbai has gone sati. In there day muhurth the proper timeing is calacluted and for any important of religious work the "Muhurth' is necessary the proper date and timing was calacluted wife the help of christan era Hindu panchang and pathipurana. The astrologer brahim annessary important in activities related to birth to death. In those day the donation was present Raja Serfoji has been weight with silver and after donated the silver cow's and land was donated.

The religious travalyatra was very very important in life of person and has the spiritual importance. Even Raja Serfoji has visited all the religious places in north and south india for the masses the house was arranged and on the way the shadow cover are created to rest for pilgrimages. The medicine and food was arranges by the king, The rituals regarding the pregdanat lady has been celibrated with dance and music and ladies programms.

During that period the king who doesnot have child or successor, In that condition the adopation was allowed but certain

rules and regulation are there. Those who want to adopt the child has to drink sentmix water. This is applicable to all masses, funeral has two method the upper caste were burn out the body and lower caste people use burial the body. After death the coconat was breokedown and till then the funeral was not started. After death of wife the coconat and plate was given to his hand indicate that he can marry again.

The peoples in maratha empire in Thanjavur is very fundamentalist and simple. The are keep the blind- Faith on religious concept and religious rituals and they are fallowing all the rituals all the calender year, Nagpanchami, Gouri puja, Dasara, Diwali, Holi, Gokulastami, Hanuman Jayanti, all types of chaturati, sharavan somavar and fasting are very prevent and the bhajan. The people are fond of eye arnament the sented performe and religious clothing inneck back and armlet mostly the bear, Female are to user ninefold sarri and the one part on head is the sign of respect toward elder one. Both are fond of ornament and performes. The female has signifiently put red powder for head is sign of purrity and marriage.

Their daily life and food style was very entarntaining and the rice was very aboundlly available hence the verrity of food was build or cook by rice as a raw material special cook was called "Ragtari" was appointed to cook the food. For their recreational activities they use to play tippari chess fugadi hututu, Kabbaddi, Sagargoti. sikar, Dance, Music and Dramas has been play to take joy of like.

Sarasvati mahal:

The sarasvati mahal was created in the rule of Raja Serfoji second and in that mahal the several important document manuals old important document kept and in 1826 for publication the printing press was kept. A small University was build in the sarasvati fort to music, Astronomy, Art and Philosophy.

Music Mahal (Fort):

Music fort was the most important fort and very important. These was build up by Nayakaking a during religious programme. The dance and drama was elebroate in those days there was no music system and mike. But in front of stage there was a small pond of water and after music played the sound wavesare created in the pond and Listen by people. In this way the king are very joyful and music lover.

Dhanvantari Mahal:

During maratha empire there was twelve mahal and for the each department the separate department was opened for the health facility. The mahal was created here along with man health the health care facility was created through cattle's and animals welfare.

In there day sugar, Eye Treatment, Joydize, Anemia, Cough all disease was created successfully and each department has separate director. Even in 19th century. Ayurved and siddha and unani docter were conducted research on Dhanwantari mahal, Indicate the awareness of thanjavur is maratha empire.

SURNAME OF THE THANJAVUR MARATHA

1.	Bhosale	21.	Sodatkar
2.	Katkar	22.	Gade
3.	Nimbalkar	23.	Pisal
4.	Valkar	24.	Engale
5.	Jagtap	25.	Thorat
6.	Suryawanshi	26.	Jagdale
7.	Kakade	27.	Lagad
8.	Mahadik	28.	Salapekar
9.	Ghatage	29.	Dhavale
10.	Ghorapade	30.	Somvanshi
11.	Jadhav	31.	Veer
12.	Kokate	32.	Rananavare
13.	Khandagale	33.	Nikam
14.	Supukar	34.	Bag
15.	Fate	35.	Kharade
16.	Kadlak	36.	Mane
17.	Mote	37.	Garud
18.	Sutade	38.	Chandbude
19.	Sopake	39.	Machol
20.	Sathe	40.	Bhobade

41.	Parav	51.	Vikhe
42.	Payagude	52.	Kadam
43.	Jagtap	53.	Kale
44.	Kovade	54.	Utarkar
45.	Chalak	55.	Gaykawad
46.	Khomane	56.	Johare
47.	Pol	57.	Wag
48.	Dhumal	58.	Khelkar
49.	Chopade	59.	Chokhadar
50.	Sonvani	60.	Aasakar

Marriage Relationship of the Thanjavurkar Maratha

1. Shahaji Maharaj - Lakhuji Jadhav - Jijabai Tukabai - Mohite family

2. Vyankoji - Dipanba - Mohite family (Maharashtra)

3. Shahraja Second - Bhagirthabai - Ingale family

4. Serfoji First -

   A) Subhanjiraje Mahadik (Dharlekar) family.

   B) Yamunabai - Kagal Sarjerao Ghatge family (Kolhapur)

   C) Raja Shirke family (Kokan).

5. Tuljaraja First

   A) Babaji Ingle family

   B) Sadashiv Nalavade family

   C) Tanukhede Dekhaji Mohite family

6. Vyankoji Second -

   1) Sujanbai - Ingale family

7. Pratapshih -

   A) Ingale family

   B) Daopadamba - Bagavantarao Shinde family

   C) Nagoji Ghatke family

8. Tulajaraja Second

   A) Pirvaji Raje Mahadik (Dharle) family.

   B) Rakhoji Mohite (Satara) family

   C) Manabai - Ingale family

   D) Sulochanabai - Dharlekar Pikaji Mahadik family

   E) Rajasabai - Hanbirrao Mohite family.

.9. Serfoji Second -

A) Yamunabai - Ghatge family

B) Ahalyaha - Kagal Sarjerao Ghatge

.

10. Shivaji Raja second -

A) Tulseeji - Surve family

B) Kamaksheebai _ Mohite family.

11. Pratapsnih Second

A) Sulochanabai - Purnanand Mahadik

तंजावर मराठ्याचे राज्य संस्कृती व जिवन

शिवाजी महाराजांचे सावत्र बंधू व्यंकोजीराजे यांनी कावेरीच्या खोऱ्यात तंजावरीमराठी राज्य इ.स. 1675 मध्ये स्थापन केले. पुढे तंजावरच्या राज्याचा विस्तार फारसा झाला नाही परंतू इ. स. 1856 पर्यंत म्हणजे सुमारे पावणे दोनसे वर्ष तंजावरचे राज्य आपले अस्थित्व राखुन होते. या काळात तंजावरच्या मराठयांनी काही वैशिष्टयपुर्ण परंपरा निर्माण केल्या आणि मराठी परंपरेंचा प्रवाह वाहाता ठेवला होता. मराठ्यांनी आपली मराठी संस्कृती तामीळनाडू भागात जोपासली होती. महाराष्ट्रापासून शेकडो योजने दुर मराठी संस्कृती व परंपरा याचा प्रवाह वाहत होता, याचे श्रेय तंजावरच्या मराठा राज्यकर्त्याकडे जाते.

जुन्या कागदपत्रात तंजावरचे तंजावूर चंदावर, चंजावर असे विविध उल्लेख आढळतात. सुपीकं व अल्हाददायक असलेले तंजावरचे संस्थान फार लहान होते, परंतू या चिमुकल्या संस्थानाने मराठी संस्कृती, मराठी परंपरा, मराठी नाट्य, मराठी वाङ्मय नृत्य व संगीत या क्षेत्रात विस्मयकारक प्रगती केली आणि महाराष्टाच्या शौर्यशाली इतिसाला प्रतिभाशाली इतिहासाची जोड लाभली. या सर्वास राज्यकर्त्याचा उदार हस्ताने मिळालेला आश्रय कसा कारणीभुत ठरला. ज्या समाजात हि संस्कृती विकसित झाली तो समाज कसा होता. त्याची जडण घडण कशी होती हे बघणे आवश्यक आहे.

तंजावरच्या मराठेशाहीच्या कालखंडातील सामाजिक जिवन परंपरांगत हिंदू पद्धतीचेच होते. मराठी संस्कृतीची अनेक वैशिष्टये या समाजात आढळतात. तरी चोळकालीन संस्कृतीचा ठसा तंजावरच्या समाज जिवनावर थोडया फार फरकाने कायम राहीला याचे मुख्य कारण म्हणजे राज्यकर्ते आणि श्रेष्ठ अधिकारी जरी मराठी असले तरी जनता मुख्यता तमिळ होती त्यामुळे मराठी संस्कृतीची काही वैशिष्टये जरी तंजावरच्या समाज जिवनामध्ये प्रतिर्बिबित झालेली असली तरी या समाज जिवनाचा चेहरा दाक्षिणात्य होता. या प्रदेशात कुत्बशाही आदिलशाही याचे वर्चस्व असले तरी खरे स्वामीत्व विजयनगरचे हिंदू नायक व पाळेगार यांचेच होते. त्यामुळे प्राचीन भारतातील परंपरा

उत्तर भारतापेक्षा दक्षिण भारतात अखंड स्वरूपात टिकून होत्या. मराठी व तमिळ संस्कृतीचे उत्कृष्ठ मिश्रण तंजावरच्या समाजात आढळते. मराठ्यांच्या वसाहती तंजावरात होत गेल्या त्यातून या संस्कृतीचे मिश्रण झाल्याचे आढळते.

सतराव्या शतकापासून तंजावरात मराठचांच्या वसाहती अस्थित्वात येत होत्या. राजकीय स्वाऱ्या, स्थलांतर, वैवाहीक संबंध यामधून मराठी वसाहती तंजावरात होऊ लागल्या. इ.स. 1636 मध्ये शहाजी महाराज बंग्लोरात गेले त्यावेळेस त्यांच्या समवेत अनेक मराठी लोक बंग्लोरलाजाउन स्थायिक झाले. त्यामध्ये सोनार, डोंबारी, सैनिक, शेतकरी इत्यादी विविध पेशातील मंडळीचा समावेश होता. बंग्लोरात शाहाजी महाराजांच्या दरबारात अनेक विद्‌वान होते. 1) विश्वेश्वर वैद्य 2) मल्लारिभट पुरोहीत 3) नारोपंडीत दिक्षित 4) नरहरी कविश्वर 5) विष्णू ज्योतिर्वद 6) विश्वनाथ पंडित 7) निलकंठ क्षोत्रिय 8) प्रल्हाद निराजी सरस्वती 9) विश्वस्वर भट्टचतूर 10) तुकदेव 11) शेष पंडित 12) अनंतशेष 13) येलोजी महाले 14) रघुनाथ पंडीत 15) सेखो पंडीत हि सर्व मंडळी होती.

इ. स. 1676 मध्ये छत्रपती शिवाजी महाराजांनी दक्षिणेत स्वारी काढली त्यावेळेस छत्रपती राजाराम यांनी मराठ्यांच्या स्वातंत्र्य संग्रामाच्या काळात दक्षिणेस प्रयाण केले त्यावेळेस अनेक मराठी लोक दक्षिणेत गेले. छत्रपती व राजाराम यांच्याबरोबर कोण कोण मंडळी दक्षिणेत गेली याची माहिती श्री विठ्ठलदास कवीच्या श्री रघुवीर समर्थ या काव्यात येते. त्यात पाटील, शेटे, जुलाई, चांभार, कुंभार, परीट, न्हावी इत्यादी लोक गेले असा उल्लेख आहे. तसेच छत्रपती राजाराम बरोबर जिंजिला गेले त्यापैकी रघुनाथभट, पंडितराव त्यांचे पुत्र मोरेश्वर तेथेच राहिले. सतराव्या शतकात महाराष्ट्रात मोठा दुष्काळ पडला तेव्हा अनेक लोक शाहराजा दुसरा याच्या आश्रयाला तंजावरात गेले असल्याचा उल्लेख शाहराजा दुसरा याच्या 'राजकन्या परिणय' या नाटकात येतो.

व्यंकोजी राजानी आपली राजधानी बंग्लोरहून तंजावरांत हलविली आणि राजाबरोबर त्याचे जेष्ठ अधिकारी व दरबारातील मराठी विद्धान मंडळी तंजावरात

स्थिर झाली. महाराष्ट्रातील लोक तंजावरात स्थायिक झाल्यामूळे त्यांच्या सोयीसाठी निघंटु व भाषा प्रकाश हे दोन शब्दकोष मराठ्यांच्या काळात लिहिले गेले. सरस्वती महाल ग्रंथालयात याशब्दकोशांची संपूर्ण हस्तलिखिते आहेत. अंगच्या गुणाचा विचार करून राज्यव्यवस्थेत स्थान मिळत असे उदा. घनश्याम पंडित राजा सेरफोजी पहिला याचा गृहअमात्य होता. राघोपंडीत हा राजा सेरफोजी पहिला याचा दिवान होता. थोडक्यात म्हणजे अमूक एखादे अधिकारपद एखादया विशिष्ट जातीसाठी निर्माण केले असे दिसून येत नाही. स्थानिक समाजातील लोकांनाही कारभारात स्थान दिले जात होते. उदा. शहाराजा दुसरा याच्या दिवाणपदी बालोजी गोविंदराव साटगे व सरदार गोविंदराव साटगे हे होते, तंजावरचे मराठे राज्यकर्ते रसिक व कलाप्रेमी होते. त्यानी विद्वान, कलाकार व साहित्यिक यांना आश्रय दिला. यात केवळ मराठी लोकच नव्हते तर तंजावर भागातील लोकांनाही आश्रय दिला होता. उदा. वीणाकृष्ण अय्यर हा राजा प्रतापसिंहाचा दरबारी कीर्तनकार होता. प्रसिद्ध संगीत तज्ञ त्यागराज व त्याचेवडिल रामब्रह्म हे तुळजाराजा दुसरा यांचे कवी व संगीतकार होते, अशी किती तरी उदाहरणे देता येतील, याचा अर्थ वर्णाश्रम व्यवस्थेचा पुरस्कार असला तरी राज्यकारभारात अंगच्या गुणाचा विचार प्रथम केला जात होता.

विविध जातीजमातीमधील करागीर महालामध्ये सेवक होते. या सेवकांची हुजूरपावलोक यांची यादी तंजावरच्या मोडी कागदपत्रात आहे. या यादीत 74 सेवकांची नावे आहेत, सुतार, जिनकाम, जरीकाम करणारे मेणाचे काम करणारे कारागीर, वैद्य, माळीण स्वयपाकी गोंधळी, बहुरुपी, गायक, कवी, गोसावी, हवालदार, वाजंत्रीवाले, ताल धरणारे इत्यादी कारागीर व कलाकार विविध जातीचे असून काहीचे व्यवसाय त्यांच्या जातीशी निगडीत होते. गोंधळी या खास महाराष्ट्रातील जमातीचा उल्लेख या यादीत आहे. कुंभार सोनार, शिंपी, साळी इत्यादी जातीचे लोकही तंजावरकडे स्थलांतर करून गेले असावेत.

तंजावरात विविध उद्योग धंदे करणारे लोक 1) कुंभार 2) सुतार 3) सोनार 4) पित्तळी तांब्याची भांडी बनविणारे 5) पितकाम करणारे म्हणजे विशिष्ट कागदापासून मुर्ती फुले, हार बनविणारे 6) कापुड व लाकुड यावर चित्रकाम करणारा वर्ग 7) चांभार

8) लाकडावरचे कोरीव काम करणारे 9) संगीतातील वाद्य बनविनारे 10) न्हावी 11) व्यापारी 12) रथ बनाविणारे 13) गवळी 14) भाजीवाले 15) धान्याची सुगी बनविनारे.

राजघरण्यातील व सरदार घरण्यातील स्त्रियांना फार मान होता. पत्नी हि पतीची गुलाम नसून त्याची मदतगार असे उदा. छत्रपती शिवाजी महाराज व व्यकोंजी महाराज यांच्या संघर्षात व्यकोजी राजाची पत्नी दिपाबाईनेही व्यंकोजी राजांना सल्ला दिला होता. उच्चवर्णीय स्त्रियानाही दान देण्याचा अधिकार होता. उदा. दिपाबाईने पाठशाला व धर्मशाला बांधण्यास जमिनी दिल्या. इ. स. 1735 मध्ये तुळजाराजा दुसरा यांची कन्या आऊबाई हिने पेरीयकोट्टई हे खेडे विद्वानांना दान दिले परंतू सामान्य स्त्रियांचे जिवन फारसे चांगले नव्हते. विवाह आपल्याच जातीत व कुळात केले जात असत बहुपत्नीत्वाची चाल रूढ होती उदा. व्यंकोजीराजा पहिला यास दिपाबाई व अण्णूबाई या दोन राण्या होत्या. राजघरण्यातील विधवा स्त्रिया पतीच्या माघारी चांगल्या प्रकारचे जिवन जगत उदा. व्यंकोजी राजा पहिला याची पत्नी दिपाबाई हिने पतीच्या माघारी विद्वानांना आश्रय दिला, दानधर्म केला. व्यंकोजीराजा दुसरा यांची पत्नी सुजानबाई हिने पतीच्या मागे राज्याची सुत्रे सांभाळली तथापि सामान्य विधवा स्त्रियांना पुनर्विवाहाचा अधिकार होता किंवा नाही. विधवाचे जिवन कशा प्रकारचे होते, हे मात्र पुराव्या अभावी समजू शकत नाही. खडग विवाहाची पध्दत रूढ असावी उदा. शिवाजी दुसरा याने इ. स. 1853 मध्ये कामाक्षीबाई खड्ग विवाह केला. बालविवाहाची पद्धती अस्तित्वात होती. पडदा पद्धती अस्थित्वात होती, स्त्रिया पालखीतून जात, स्त्रिया जाण्यापुर्वी रस्त्यावरील सर्व लोकांना दुर हटविले जात असे.

सतीची पद्धती अस्थित्वात होती राजघरण्यातील स्त्रिया सती गेल्याचे उल्लेख बृहदीश्वराच्या मंदिरातील शिलालेखात आहेत. उदा. राजाप्रतापसिंहांच्या मृत्युनंतर त्यांच्या दोन राण्या यमुनाबाई साहेब वसंखावारबाई साहेब सती गेल्या परंतू सती जाणे सक्तीचे नव्हते. सर्वसामान्य स्त्री शिक्षणापासून वंचित होती, राजघराण्यातील स्त्रियांना शिक्षण घेण्याचा अधिकार होता, तथापि शिक्षण कोणते व कशा प्रकारे दिले जात असे ते मात्र समजू शकत नाही. स्त्रियांना 'उपदेशम' घेण्याचा अधिकार होता. उपदेशम करून स्त्रिया विद्याभ्यास करीत, काही स्त्रिया प्रतिभावंत व काव्यशास्त्र निपून होत्या. त्याचप्रकारे

तंजावरात मराठयांच्या काळात अनेक सामाजिक व धार्मिक चालरीति रूढ होत्या, त्यात यज्ञयाग, सण, सभारंभ, तत्कालीन समजूती, विविध संस्कार धार्मिक चालरीति व मनोकामनापुर्तिसाठी विविध प्रकारचे यज्ञ करण्याची प्रथा प्राचीन काळापासून भारतात रूढ आहे. विविध परायण, होम इत्यादी विधि केले जात असत, अशा प्रकारचे यज्ञ त्यावेळेस केले जात होते. मुहूर्ताचे महत्व असल्याने कोणतीही चांगली गोष्ट करतांना मुहूर्त बघितला जात असे तंजावर मराठयांचा ज्योतिषावर विश्वास होता. दिनदर्शिके साठी हिजरी, शकवर्ष, ख्रिचन वर्ष, हिंदू चंद्र इत्यादि पंचांगे वापरली जात असत. मुहूर्त व ज्योतिषाचे महत्व असल्याने ज्योतिषाच्या वर्ग समाजात नक्कीच असणार तसेच दानाचे महत्व अत्यंत होते, त्याला अनुसरून सोने चांदी यांचे तुलदान होई राजा सेरफोजी याने चांदीचे तुलादान केले, गाय, जमिनी दान केल्या जात.

धर्मशास्त्राप्रमाणे यात्रेला अधिक महत्व आहे, या प्रथेला धरून तंजावरातही मराठ्यांच्या काळात यात्रेला महत्व होते. स्वतः राजा सेरफोजी दुसरा याने भारतातील सर्व पवित्र स्थळांना भेटी दिल्या. तंजावर नृपतींनी यात्रे करूच्यां सोयीसाठी जागोजागी छत्रम उभी केली, या छत्रमधुन यात्रेकरूंसाठी अन्नदान, औषधोपचार व निवास असा सोयी केल्या जात. तंजावर ते रामेश्वर पर्यंत दर चार मैलावर घंटा बसविलेल्या होत्या, यात्रेकरूंना यात्रेला जाण्या साठी घोडे फुकट दिले जात असत. त्याचप्रकारे विविध संस्कार मोठया सभारंभाने साजरेकेले जात असत, ओटीभरण चौलकरण यासारखे विधी सभारंभपुर्वक होत, ओटीभरण प्रसंगी, संगीत, नृत्य आदी कार्यक्रम साजरे केले जात असत, पुत्र नसल्यास राजाच्या घराण्याला वारस हवा म्हणून दत्तक घेण्याची प्रथा होती. तुळजाराजा दुसरा याने सेरफोजी दुसरा यास दत्तक घेतले. दत्तक विधिपुर्वक घेतल्या जात असे, तदत्तक घेण्यास परवानगी घ्यावी लागत असे ज्याला दत्तक घ्यायचे त्याला अत्तर मिश्रित पाणि प्यावे लागत असे, राजघराण्याचे अनुकरण सर्वसामान्य प्रजा करीत असे. अंत्यसंस्कार दहन व दफन दोन्ही पद्धतीनी होत असत. उच्चवर्णीय दहन व अन्य जातीत दफन केले जाई. मृत्यनंतर लगेच नारळ फोडून एक ज्योत पेटविली जात असे तोपर्यंत कोणास आपला शोक व्यक्त करता येत नसे. पत्नी मृत्यु झाल्यास पतीच्या हातात नारळ व थाली देत याचा अर्थ तेव्हापासून त्या व्यक्तीस पुनर्विवाहाचा अधिकार मिळत असे, आणि श्राद्ध करण्याची प्रथा होती.

तंजावरातील मराठेकालीन समाज अंधश्रद्धा व धर्मभोळा होता, त्यांच्या जिवनात व्रत वैकल्याचा प्रभाव होता, अरीष्ट टळावे म्हणून काही विधी केलेंजात असत, नागपंचमी, हरितालीका, गौरीपुजा, श्रावण सोमवार, कार्तिक सोमवार इत्यादि व्रते समाजातील स्त्रीपुरुष अनुसरीत असत, तसेच विविध प्रकारचे सण साजरे केले जात असत, त्यावर महाराष्ट्र व तंजावर या दोन्हीचा प्रभाव जानवतो, महाराष्ट्रा प्रमाणे दसरा सण मोठा मानला जात असे, दसऱ्यास शिलंगणात वाजत गाजत जात दारूची रोषनाई केली जात असे. शिवाय नवरात्र, दिपावली हे सणही विशेष धामधुमिने साजरे केले जात असत. रामनवमीचा उत्सव होत असे, मकरसंक्रांतीस जावयास दान देण्याची प्रथा होती. सरस्वती पुजन केले जात असे होळीचा उत्सव धामधूमीने साजरा केला जात असे, होळीस शिमगी पूनव म्हणत, गोकुळाष्टमी, रामदासाची पुण्यतिथी, हनुमान जयंती, मेरुस्वामीची पुण्यतिथी वगैरे साजऱ्या केल्या जात असत, या प्रसंगी येणारा खर्च व दक्षिणा राजखजिण्यात दिलाजात असे, तसेच, त्याकाळी पोशाख व अलंकार यावर महाराष्ट्राचा प्रभाव आढळे राजघराण्यातील न उच्चवर्णीय मुली घागरा, चोळी व ओढणी असा पेहराव करत स्त्रिया नउवारी साडी व डोक्यावर अर्धा पदर घेत, पुरुष धोतर , सैल अंगरखा व खांदयावर उपरेण घेत निमूळती दाढी ठेवीत, केस मऊ व विचरलेले असत, मिशा ठेवीत शेंडी राखत कानात भिकबाली पट्टे ओढत, मुले सुद्धा कपाळ, पोट गळा यावर गंधाचे आडवे पट्टे ओढत, स्त्री व पुरुष दोघांनाही अलंकाराची आवड होती. दंडात गळयात, नाकात, हातात, पायात निरनिराळे अलंकार घातले जात, स्त्रिया मोठे कुंकू लावत, केसात गजरा माळत.

तसेच त्यांचे दैनंदिन जिवन आहार व मनोरंजन याचे वेगळेच महत्व होते. साळीचे उत्पादन जास्त असल्याने भात हे त्यांचे मुख्य खाद्य होते. सणासुदीला अनेक प्रकारचेभात असत, चारीठाव स्वयंपाक असे प्रवाशाला जाताना स्वतः जवळ नेहमी ओळख पत्र ठेवावे लागत असे त्यास रागतारी म्हणत आजार पणाच्या काळात रजा घेतल्यावर त्या जागेवर त्या काळापुरती ज्याची नियुक्ती होत असे त्यास भत्ता द्यावा लागत असे हे विशेष. मनोरंजनासाठी टिपरी, द्यूत, फुगडी, विटीदांडू , हतूतू सागरगोटे यासारखे

खेळहोते. शिकारी, नृत्य, संगीत व नाटच यांचा अस्वाद घेतला जाई, लावणी नृत्यही होत असे तसेच मनोरंजना बरोबर मनोविकास साधण्याचे व जनतेला शांती समाधान प्राप्त करून देण्याचे काम किर्तनकार करीत, किर्तनाच्या प्रसारानंतर हरिकथा संगीताची जोड मिळाली. तंजावरकर मोकळ्या वेळात संगीत, वाद्य, वीणा, मृदंग इत्यादीद्वारे आपले मनोरंजन करून घेत.

सरस्वती महाल :- सरस्वती महाल राजा सेरफोजी दुसरा यांच्या काळात अस्थित्वात आला या महालात विविध विषयावरचे मूल्यवान ग्रंथ, पोथ्या, ताम्रपट, जूनी कागदपत्रे जतन करून ठेवली आहेत. इ. स. 1826 मध्ये पुस्तकांच्या प्रकाशनासाठी सरस्वती महालामध्ये छापखाना काढण्यात आला एक लहानसे विद्यापीठ सरस्वती महालात सुरू केले होते. या विद्यापीठात कला, तत्वज्ञान, खगोलशास्त्रे, संगीत, व शिल्प कला यासारख्या विविध शाखा होत्या यावरून शिक्षणाला या राजानी किती महत्व दिले ते समजते.

संगीत महाल :- संगीत महाल् वैशिष्टचपूर्ण महाल होता, हा नायक राजांच्या राजवटीपासून अस्थित्वात होता, धार्मिक उत्सव प्रसंगी नृत्याचे व नाटकांचे कार्यक्रम या संगीत महालातून सादर केले जात असत. पुर्वी आजच्यासाखे माईक वगैरे नव्हते त्यामुळे रंगमंचकांच्या समोर एक पाण्याचा हौद होता. त्यात पाण्याच्या लहरी ध्वनीलहरी प्रेक्षकांपर्यंत घेऊन जात असत हे मोठे वैशिष्टचपुर्ण होय, याचाच अर्थ राज्यकर्ते व समाज यात कला अभिव्यक्ती विशेष लोक प्रिय होती.

धन्वंतरी महाल :- तंजावरात मराठ्यांच्या काळात बारा महाल होते राज्यकर्ते, राजकुटुंब राजावाड्यातील व तैनातीत असलेल्या नौकरांच्या सोयीसाठी स्वतंत्र्यपणे केलेली खाते-विभागणीम्हणजे महाल होय. या बारा महालात मराठ्यांनी धन्वंतरी महाल, सरस्वती महाल, संगीत महाल यांचा समावेश केला आहे हे वैशिष्टपुर्ण होय. अनुक्रमे आरोग्य विद्या व कला यांची द्योतके आहेत. धन्वंतरी महालात मानवरोगाचे चिकित्सा व

पशुवैद्यचिकित्सा दोन्हीकेल्या जात असत, त्या त्या विषयातील तज्ञ धन्वंतरी निरनिराळ्या शाखांचे प्रमुख धन्वंतरी महालात नियुक्त केलेले असत राजा सेरफोजी दुसरा यांच्या कारकीर्दीत धन्वंतरी महाल विशेष प्रगट झाला. विषबाधा चिकित्सक, शस्त्रक्रिया-चिकित्सक, नेत्रविकार-तज्ञ असे विविध तंज्ञ धन्वंतरी महालात होते, अस्थमा, कावीळ, ॲनिमिया, कफ, हगवण इत्यादि रोगांवर औषधोपचार केले जात असत. एकोणिसाव्या शतकात सिद्ध, आयुर्वेद, युनानी या क्षेत्रातील प्रख्यात धन्वंतरी महालात संशोधन करीत होते यावरून आरोग्याच्या बाबतीत तंजावरचे मराठा राज्यकर्ते किती जागरुक होते हे स्ष्ट होते.

तंजावरातील मराठ्यांची आडनावे

1. भोसले
2. काटकर
3. निंबाळकर
4. वालकर
5. जगताप
6. सुर्यवंशी
7. काकडे
8. महाडीक
9. घाटगे
10. घोरपडे
11. जाधव
12. कोकाटे
13. खंडागळे
14. सुपेकर
15. फाटे
16. कडलक
17. मोटे
18. सुतदे
19. सोपके
20. साठे
21. सोडतकर
22. गाडे
23. पिसाळ
24. इंगळे
25. थोरात
26. जगदाळे
27. लगड
28. साळपेकर
29. ढवळे
30. सोमवंशी
31. वीर
32. रणनवरे
33. निकम
34. बाग
35. खराडे
36. माने
37. गरुड
38. चांदबुडे

39. मचोळ
40. बोबडे
41. पाराव
42. पायगुडे
43. जगताप
44. कोवडे
45. चाळक
46. खोमने
47. पोळ
48. धुमाळ
49. चोपडे
50. सोनवनी
51. विखे
52. कदम
53. काळे
54. उतरकर
55. गायकवाड
56. जोहरे
57. वाघ
58. खेळकर
59. चोखदार
60. आसकर

तंजावरकर मराठ्यांचे वैवाहिक संबंध

1. शहाजी महाराज - लखुजी जाधव - जिजाबाई तुकाबाई - मोहिते घराणे.

2. व्यंकोजी - दीपांबा -मोहिते घराणे (महाराष्ट).

3. शाहराजा दुसरा - भागिरथाबाई - इंगळे घराणे.

4. सरफोजी पहिला -

अ) सुभानजीराजे महाडीक (धारळेकर) घराणे - नावनाही.
ब) यमुनाबाई - कागलसर्जेराव घाटगे घराणे - (कोल्हापूर).
क) राजाशिर्के घराणे (कोंकण) -नावनाही.

5. तुळजाराजापहिला-

अ) बाबाजी इंगळे घराणे - नावनाही.
ब) सदाशिव नलावडे घराणे - नावनाही.
क) तणूखेडे डेकोजी मोहिते घराणे - नावनाही.

6. i`$$0 r Xw am- १) सुजानबाई इंगळे घराणे.

7. प्रातापर्सिंह -

अ) इंगळे घराणे - नावनाही.
ब) द्रौपदांबा - भगवंतराव शिंदे घराणे.
क) नागोजी घाटके घराणे - नावनाही.

8. तुळजाराजा दुसरा

अ) पिरवाजी राजे महाडिक (धार्ले) घराणे नावनाही.
ब) राखोजी मोहिते (सातारा) घराणे - नावनाही.
क) मानाबाई - इंगळे घराणे.
ड) सुलोचनाबाई - धार्लेकर पिकाजी महाडीक घराणे.
इ) राजसबाई - हंबीरराव मोहिते घराणे.

9. सरफोजी दुसरा -

अ) यमुनाबाई - घाटगे घराणे.

ब) अहल्यांबा - कागलसर्जेराव घाटगे (कोल्हापूर).

10. शिवाजीराजा दुसरा -

अ) तुळसीजी - सुर्वे घराणे.

ब) कामाक्षीबाई - मोहिते घराणे.

11. प्रतापसिंह दुसरा -

अ) सुलोचनाबाई - पुर्णानंद महाडिक घराणे

OUR OTHER PUBLICATIONS

Nauka Charitram	Sanskrit & Tamil	30-00
Sita Kalyanam	Sanskrit & Tamil	35-00
Gayatri Kosam	Sanskrit & Tamil	30-00
Ragaratnakaram	Sanskrit & Tamil	15-00
Dhanyakumaracharitram (Dharmaneri Kathai)	Sanskrit & Tamil	44-00
Kandukapura Mahatmyam	Sanskrit & Tamil	25-00
Ramachinthamani Aaruudam (Nandinagari Catalogue)	Sanskrit & Tamil	25-00
Vruttaratnavali (Chandas Sastram)	Sanskrit & Tamil	30-00
Kalanandakam	Sanskrit & Tamil	55-00
Prabodha Chandrika (Grammer)	Sanskrit & Tamil	70-00
Sirungarakosam	Sanskrit	12-00
Vedasara Siva Sahasram	Sanskrit	80-00
Stotra Ramayanam	Sanskrit	25-00
Mukunda Vilasam	Sanskrit	35-00
Vinatananda Vyayoga	Sanskrit	40-00
Kumaresa Satakam	Tamil	65-00
Lokaswarupam	Tamil	75-00
Kanakkathikaram	Tamil	150-00
ThiruvappanurPuranam	Tamil	50-00
Sowmiya Sagaram	Tamil	70-00
Jatakachandrika	Tamil	40-00
Marathi Lavani Songs	Marathi	35-00
Nakshatra Chinthamani (Part - I)	Tamil	200-00
Nakshatra Chinthamani (Part - II)	Tamil	100-00

சரசுவதி மகால் நூலக அச்சகம்
THANJAVUR MAHARAJA
SERFOJI'S
SARASVATI MAHAL LIBRARY